

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
25 лютого 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Другу сесію Верховної Ради сьомого скликання відкрито "Голос України".....3
«Ми дійшли висновку, що блокування роботи парламенту не може далі продовжуватися. Адже це нам не пробачить народ країни», — сказав В.Рибак. За його словами, під час перемовин були обговорені різні варіанти вдосконалення Регламенту, але більшість з них мали політичне забарвлення.

Кінець облоги Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»5
Подібне рішення — очевидний компроміс з боку противників режиму, які до цього висували жорсткіші умови. Однак іще ввечері 21 лютого влада демонструвала готовність не йти навіть на такі поступки, а опозиція (насамперед УДАР) наполягала на ухваленні рішень, які передбачали максимальний контроль над голосуванням. Що трапилося в ніч з четверга на п'ятницю?

**1:0 в пользу опозиции. «Команды» ушли на перерыв Виталий Пирович,
«Комментарии».....9**
Дело в том, что уже первое голосование показало: «регионалам» в зале не хватает с полсотни депутатов (потренировать давно неиспользованную руку пришлось М.Чечетову), и если бы не оппозиция, то никаких решений они принять не смогли бы. Поговаривают, что для налаживания дисциплины в ПР уже наметили с десяток «жертв», которых образцово-показательно лишат мандата. Среди них, например, бизнесмен и «тушка» А.Веровский.

Чи скористаються столичним майданчиком? Анна Черевко, «День».....10
Крім низки процесуальних проблем, які можуть негативно позначитися на результатах опозиції, «слабким місцем» київської кампанії може стати конфлікт інтересів та амбіцій всередині опозиційних сил. Про виборчі амбіції опозиціонерів та політичні кроки влади «День» розмовляє з політологом, політконсультантом В.Подгорною.

Сессионный зал славы Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина).....14
В минуваю п'ятницю блокування парламенту було снято. Компромиссом между властью и оппозицией стали изменения в регламент работы Верховной Рады, которые позволяют пресекать неперсональное голосование в сессионном зале. Принятие изменений в регламент еще не гарантирует, что новые нормы будут соблюдаться, а значит, парламент снова может быть заблокирован, отмечают эксперты.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Комітетські слухання щодо законопроектів про вищу освіту відбудуться 27 лютого Освітній портал «Педпреса».....15
Напередодні слухань освітяни проводять круглі столи та комітетські слухання з ключових питань.

Олег Тягнибок зустрічався з ізраїльським послом *Lenta.ua*16

Во время встречи были обсуждены вопросы, затрагивающие интересы обеих сторон. Беседа прошла в рабочей и дружественной атмосфере, — сообщили в посольстве Государства Израиль.

Володимир Бондаренко: «До кінця лютого Кличко повинен оголосити, йде він в мери чи ні» *Главком*16

На початку минулого тижня з'явилася заява А.Яценюка, про те, що «Батьківщина» підтримає кандидатуру В.Кличка на посаду мера Києва, а згодом свій заклик до Віталія оприлюднили переможці виборів від опозиції в мажоритарних округах столиці. Один з них – В.Бондаренко з «Батьківщини» – вважає, що нинішнє «зависання» Кличка, який не каже про свої плани, не дозволяє визначитись зі стратегією на Київ іншим політичним силам.

БЛОГИ

Борис Тарасюк: Роз'яснення для Сергія Лаврова і російських чиновників *pravda.com.ua*.....23

Сьогодні із здивуванням дізнався про обурення російського міністра Лаврова з приводу відмови ЄС надати безвізовий режим російським чиновникам-власникам службових паспортів. Міністр навіть назвав позицію Брюсселя "дискримінаційною" у зв'язку з наданням такого права українським власникам службових паспортів!?

Олександр Бригинець: «Біла Рада Європи опозиція влаштувала акцію протесту» *корреспондент.net*.....23

Сьогодні в Брюсселі я та А.Павловський разом з активістами пікетували Єврокомісію та Раду Європи, де відбудеться саміт Україна-ЄС, який не був проведений в 2012 році через проблеми з дотриманням українською владою демократичних стандартів.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Верховна Рада таки зобов'язалася сприяти євроінтеграції і ухвалювати всі необхідні для цього законопроекти *ICTV, Факти тижня*23

Єврочинівники сподіваються, що Україна проведе реформи у питаннях вибіркового правосуддя та парламентських виборів *5 канал, Час новин*25

Мундир проти мандата *5 канал, Час. Підсумки тижня*.....26

"Игры на пианино" в Раде больше не будет *Интер, Подробности недели*27

Бензин в Україні подорожчав, але карати трейдерів не будуть *ТРК "Ера", Підсумки*29

Опозиція розблокувала парламентську трибуну *Тві, Сьогодні. Дайджест*.....29

Депутаты сняли блокаду трибуны Верховной Рады *ТРК "Украина", События*....30

Блокування Ради цього тижня зняли *УТ-1, Підсумки тижня*30

Григорій Немиря: «У разі зриву євроінтеграції, Януковичу не вдасться уникнути політичної відповідальності» *Голос Америки*.....31

**Другу сесію Верховної Ради сьомого скликання відкрито
"Голос України"**

Учора парламент нарешті було розблоковано, і парламентарії приступили до роботи. Голова Верховної Ради Володимир Рибак повідомив, що згідно з результатами письмової поіменної реєстрації для участі в засіданні зареєструвалося 346 народних депутатів, та оголосив другу сесію Верховної Ради України сьомого скликання відкритою. Потім у сесійній залі прозвучав Гімн України. Одразу після цього парламентарії ухвалили зміни до Закону «Про Регламент Верховної Ради» та заяву про реалізацію євроінтеграційних прагнень України і укладення Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Хоча ще зранку опозиційні сили продовжували блокування, а лідери традиційно пішли на чергові перемовини до кабінету глави парламенту. І саме після цієї наради лідери опозиційних фракцій повідомили, що робота Верховної Ради може бути відновлена вже за декілька годин, якщо голови всіх фракцій таки дійдуть згоди стосовно механізму контролю за персональним голосуванням.

Лідер «Батьківщини» Арсеній Яценюк наголосив, що в ході консультацій опозиція внесла просту, чітку й ефективну пропозицію стосовно процедури голосування. «Якщо народні депутати зафіксують випадки не особистого голосування, то Голова Верховної Ради повинен надати їм слово. Якщо з'ясується, що депутат, карткою якого голосували колеги, відсутній у сесійній залі, то ця картка вилучається. Тоді проект закону повертається на переголосування», — підкреслив А. Яценюк.

У разі, якщо ці пропозиції підтримають, зазначив лідер «Свободи» Олег Тягнибок, то парламент буде розблоковано. За його словами, Верховна Рада може відкрити засідання та проголосувати за постанову про особисте голосування та за заяву про євроінтеграцію, і на цьому засіданні може бути закрите.

Зайшовши після переговорів до сесійної зали, лідери опозиційних фракцій повідомили своїх колег про результати. Таким чином, о 12.30 блокувальники зайняли свої місця, а працівники апарату зняли плакати.

«Ми дійшли висновку, що блокування роботи парламенту не може далі продовжуватися. Адже це нам не пробачить народ країни», — сказав В.Рибак. За його словами, під час перемовин були обговорені різні варіанти вдосконалення Регламенту, але більшість з них мали політичне забарвлення. «Можливо, вони мають право на життя, та перед їх запровадженням треба, щоб профільний комітет детально все проаналізував і надав їм системності», — наголосив В. Рибак.

Керівник парламенту зауважив, що чинний Регламент у повному обсязі забезпечує законодавчу діяльність Верховної Ради у відповідності до вимог Конституції. «Нинішню систему голосування у Верховній Раді протестували, і вона працює. Також ми подали заяву фахівцям НАНУ, щоб вони запропонували систему, яка дозволить голосувати тільки особисто. Вони нададуть свої пропозиції, оцінять її вартість, тоді я внесу відповідну постанову, щоб в цьому році за неї проголосувати», — повідомив В. Рибак. Після цього Голова Верховної Ради поставив на голосування законопроект про внесення змін до Закону «Про Регламент Верховної Ради». Необхідність прийняття проекту закону, за його словами, обумовлена потребою життя невідкладних заходів організаційно-правового характеру з метою неухильного дотримання народними депутатами конституційного припису щодо особистого голосування. Законопроект передбачає, що, в разі виявлення парламентарієм факту голосування за свого колегу, розгляд питання порядку денного на його вимогу зупиняється. Головуючий на пленарному засіданні встановлює присутність відповідного депутата в залі засідань, а в разі його відсутності доручає лічильній комісії вилучити його картку та передати головуючому, і проводиться повторне голосування. В. Рибак зауважив, що керівники фракцій дуже ретельно обговорили кожне

положення цього законопроекту. Тому він поставив цей законопроект на голосування в цілому без обговорення. Отже, «за» проголосували 339 народних обранців (Партія регіонів — 156, «Батьківщина» — 78, «УДАР» — 34, «Свобода» — 33, КПУ — 22, позафракційні — 16).

Далі народні обранці перейшли до голосування за проект заяви про реалізацію євроінтеграційних прагнень України та підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. За ухвалення заяви в цілому проголосували 315 парламентаріїв (Партія регіонів — 149, «Батьківщина» — 83, «УДАР» — 34, «Свобода» — 33, КПУ — 0, позафракційні — 16).

На початку засідання, відповідно до статті 79 Конституції, склав присягу народного депутата Іван Мирний, який обраний 28 жовтня минулого року в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі і включений до виборчого списку Партії регіонів.

Дослівно

Хоча ще зранку опозиційні сили продовжували блокування, а лідери традиційно пішли на чергові перемовини до кабінету глави парламенту. І саме після цієї наради лідери опозиційних фракцій повідомили, що робота Верховної Ради може бути відновлена вже за декілька годин, якщо голови всіх фракцій таки дійдуть згоди стосовно механізму контролю за персональним голосуванням.

Лідер «Батьківщини» Арсеній Яценюк наголосив, що в ході консультацій опозиція внесла просту, чітку й ефективну пропозицію стосовно процедури голосування. «Якщо народні депутати зафіксують випадки не особистого голосування, то Голова Верховної Ради повинен надати їм слово. Якщо з'ясується, що депутат, карткою якого голосували колеги, відсутній у сесійній залі, то ця картка вилучається. Тоді проект закону повертається на переголосування», — підкреслив А. Яценюк.

У разі, якщо ці пропозиції підтримають, зазначив лідер «Свободи» Олег Тягнібок, то парламент буде розблоковано. За його словами, Верховна Рада може відкрити засідання та проголосувати за постанову про особисте голосування та за заяву про євроінтеграцію, і на цьому засідання може бути закрите.

Зайшовши після переговорів до сесійної зали, лідери опозиційних фракцій повідомили своїх колег про результати. Таким чином, о 12.30 блокувальники зайняли свої місця, а працівники апарату зняли плакати.

«Ми дійшли висновку, що блокування роботи парламенту не може далі продовжуватися. Адже це нам не пробачить народ країни», — сказав В. Рибак. За його словами, під час перемовин були обговорені різні варіанти вдосконалення Регламенту, але більшість з них мали політичне забарвлення. «Можливо, вони мають право на життя, та перед їх запровадженням треба, щоб профільний комітет детально все проаналізував і надав їм системності», — наголосив В. Рибак.

Керівник парламенту зауважив, що чинний Регламент у повному обсязі забезпечує законодавчу діяльність Верховної Ради у відповідності до вимог Конституції. «Нинішню систему голосування у Верховній Раді протестували, і вона працює. Також ми подали заяву фахівцям НАНУ, щоб вони запропонували систему, яка дозволить голосувати тільки особисто. Вони нададуть свої пропозиції, оцінять її вартість, тоді я внесу відповідну постанову, щоб в цьому році за неї проголосувати», — повідомив В. Рибак. Після цього Голова Верховної Ради поставив на голосування законопроект про внесення змін до Закону «Про Регламент Верховної Ради». Необхідність прийняття проекту закону, за його словами, обумовлена потребою вжиття невідкладних заходів організаційно-правового характеру з метою неухильного дотримання народними депутатами конституційного припису щодо особистого голосування. Законопроект передбачає, що, в разі виявлення парламентарієм факту голосування за свого колегу, розгляд питання порядку денного на його вимогу зупиняється. Головуючий на пленарному засіданні встановлює присутність відповідного депутата в залі засідань, а в разі його відсутності доручає лічильній комісії вилучити його картку та передати головуючому, і проводиться повторне голосування. В.Рибак зауважив, що керівники фракцій дуже ретельно обговорили кожне положення цього законопроекту. Тому він поставив цей законопроект на голосування в цілому

без обговорення. Отже, «за» проголосували 339 народних обранців (Партія регіонів — 156, «Батьківщина» — 78, «УДАР» — 34, «Свобода» — 33, КПУ — 22, позафракційні — 16).

Далі народні обранці перейшли до голосування за проект заяви про реалізацію євроінтеграційних прагнень України та підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. За ухвалення заяви в цілому проголосували 315 парламентаріїв (Партія регіонів — 149, «Батьківщина» — 83, «УДАР» — 34, «Свобода» — 33, КПУ — 0, позафракційні — 16).

На початку засідання, відповідно до статті 79 Конституції, склав присягу народного депутата Іван Мирний, який обраний 28 жовтня минулого року в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі і включений до виборчого списку Партії регіонів.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=281721>

Кінець облоги

Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»

"Безвихідним ми називаємо становище, вихід з якого нам не подобається". Фраза легендарного дотепника Станіслава Єжи Леца може слугувати своєрідним ключем до відповіді на два нагальні запитання. Чому Верховну Раду так довго не могли розблокувати? І чому це сталося тоді, коли здавалося, що переговори влади та опозиції остаточно зірвано, і розв'язання проблеми відкладається на невизначений строк і загрожує забезпеченням президента правом на розпуск парламенту.

У процес було залучено безліч учасників, явних і таємних, що істотно ускладнило пошук виходу, який був би до вподоби кожному.

Учора о 12:30 блокаду трибуни і президії ВР було знято. Нагадаємо, що відкриття другої сесії ВР 7-го скликання, намічене на 5 лютого, не відбулося завдяки зусиллям депутатів фракції УДАР, які заздалегідь заблокували парламентську трибуну і президію. Акцію кличківців підтримали союзники з "Батьківщини" і "Свободи". Головна вимога опозиції — неухильне дотримання статті 84 Конституції, що зобов'язує кожного народного обранця голосувати особисто. Початкову категоричну вимогу — обов'язково використовувати сенсорну кнопку або голосувати руками — "Регіони" не сприймали категорично. Прийняти ультиматум означало визнати моральну поразку.

Існувало два варіанти розв'язку — силова акція і пошук компромісу. На різних етапах Банкова та її парламентський осередок, фракція Партії регіонів, були готові і до першого, і до другого. Але від штурму відмовилися (принаймні поки що). А переговори з опозицією влада згорнула в той момент, коли стомлені одна від одної та від невизначеності сторони були за півкроку до ухвалення компромісного рішення.

Однак у п'ятницю влада відступилася, а опозиція — поступилася. Суть пропозиції, яка несподівано влаштувала всіх: якщо під час голосування депутати фіксують випадки неперсонального голосування, спікер має надати їм слово. Після цього, якщо депутат, карткою якого голосували інші депутати, після оголошення спікером його прізвища не присутній у сесійній залі, то ця картка вилучається. У цьому випадку законопроект, що розглядається, повертається на повторне голосування. Додаткова умова розблокування — згода сторін ухвалити спільну заяву про готовність підтримати євроустремління України, приурочену до саміту Україна—ЄС.

Подібне рішення — очевидний компроміс з боку противників режиму, які до цього висували жорсткіші умови. Однак іще ввечері 21 лютого влада демонструвала готовність не йти навіть на такі поступки, а опозиція (насамперед УДАР) наполягала на ухваленні рішень, які передбачали максимальний контроль над голосуванням. Що трапилося в ніч з четверга на п'ятницю? Новина про благополучне (та чи благополучне?) розв'язання конфлікту побачила світ, коли номер DT.UA вже готувався до друку, а тому часу на з'ясування всіх обставин просто не було. Тим більше що рішення ухвалювалося в ду-у-уже вузькому колі.

Тому, щоб зрозуміти, чому навколотрибунна епопея скінчилася саме так, варто покопирсатися в мотивах сторін, поставити очевидні запитання і спробувати знайти логічні відповіді.

Почнемо, з опозиції. Початкові мотиви УДАРу, який виступив застрільником процесу, очевидні. Необхідні були дії, які в громадській думці утверджували б Віталія Кличка як реального лідера, а його політичну силу — як партію прямої дії (досі цю нішу з успіхом посідала "Свобода"). Вимогу дотримуватися конституційної норми про персональне голосування слід вважати вдалим вибором. По-перше, подібне цілком очевидно підтримувалося більшістю населення. По-друге, фізичне блокування створювало ефектну картинку і вигідно асоціювалося в населення із вдалою демонстрацією сили. Мала місце слабка ланка — для остаточного успіху операції була потрібна повна підтримка союзників з "Батьківщини" і "Свободи", але в них могли бути інші резони. Однак "ударівці", цілком можливо, розраховували перетворити слабкість на силу. Ефект для них, швидше за все, важив більше, ніж результат. Якби колеги здалися, а вони стояли до кінця і здалися під натиском переважаючих сил противника — у свідомості вони все одно залишилися б героями, чия відвагу тільки підкреслювало б гіпотетичне чуже зрадливість. Для цього треба було демонструвати наполегливість і терпіння. УДАР гнув свою лінію досить сумлінно і готувався плавно перейти від тези про боротьбу з кнопкодавством до тези про перевибори, юридична підстава для яких виникла б до 5 березня — тридцятидення блокади.

"Батьківщині" було трохи складніше. Якщо, говорячи УДАР, ми маємо на увазі "Кличко", то "Батьківщина" і Яценюк — зовсім не близнюки-брати. Лідерство Арсенія Петровича в цій політичній силі багатьма оскаржується, крім того у фракції існували різні погляди на те, що відбувається. Узгодити їх безболісно було неможливо, а волюнтаристичні рішення тільки загострювали внутрішні конфлікти. Та обставина, що в історії з блокуванням Яценюк виступав суб'єктом чужої гри, драгувало першого номера списку "ОО". Спроби перехопити ініціативу в переговорному процесі з владою виявилися не надто успішними. Але й не підтримати УДАР Яценюк не міг. Якщо правда те, що Кличко сподівався: Яценюк злякається, то правдою є й протилежне: Яценюк мріяв, що Кличко здасться. Якщо правда те, що поки вони зацікавлені у формальній єдності опозиційних лав, то правда й інше: Арсеній Петрович і Віталій Володимирович розглядають один одного як прямих конкурентів. Дружня перепалка з приводу єдиного кандидата на виборах столичного мера — прямий доказ.

Логіка "Свободи" — підтримувати все, що обіцяє ефект, а у всьому, що сумнівно з погляду рейтингу — підкреслювати свою "інакшість". Тягнибок, схоже, змушений прислухатися до внутріпартійних настроїв. І оскільки ідейна частина "Свободи" була налаштована на підтримку блокування, бо бачила в цьому і привід, і причину "поштовхатися" з "Регіонами", лідер ВО мав це враховувати, навіть якби мав іншу точку зору.

Чому настільки інертною виглядала більшість? Найочевидніша відповідь — через фактичну відсутність цієї самої більшості. Хоч би яким здавалося розв'язання конфлікту, було очевидно, що відвертих "фортепіанних концертів" уже не буде, і контроль над персональним голосуванням у будь-якому разі посилиться. Кожен реальний голос зростав у ціні, а голосів катастрофічно не вистачало. Провладна більшість — категорія дещо абстрактна. Власне, у фракції ПР — усього 208 осіб. Мінус Павло Балага, який іще в грудні заявив про свій вихід з осередку "регіоналів", за що й нарвався на сумнозвісне рішення Вищого адміністративного суду. Мінус Павло Лебедев, призначений міністром оборони, котрий, проте, ще не склав депутатських повноважень (що, до речі, суперечить статті 78 Основного закону). Балага і Лебедев де-юре є членами депутації "регіоналів", але їхня особиста участь у голосуванні фракції видається малоімовірною, а безкарно використовувати їхні картки опозиція сьогодні навряд чи дозволить. Не забудьмо про нардепів, які нечасто радують колег своєю присутністю. Таких, за скромними підрахунками, близько десятка. Причому деякі, зокрема Андрій Веревський, Юрій Іванющенко та Олександр Волков, за неофіційним визнанням їхніх соратників, більшу частину часу проводять за межами Батьківщини, а тому їхня особиста присутність під час депутатського волевиявлення серйозно ускладнена.

"Латентних регіоналів" — від сили десять, і вони не цілком надійні. Так само, як і комуністи, які далеко не завжди готові підтримати союзників по неформальній коаліції. Їхня незгода голосувати за гіпотетичний "мажоритарний" закон про вибори народних депутатів — зайве тому свідчення.

Якби влада прийняла беззастережні правила гри, запропоновані опозицією — максимально можливий контроль над персональним голосуванням, вона неминуче наразилася б на реальну проблему — голосів, необхідних для ухвалення деяких рішень, у них просто не набиралося б. Тому, на думку низки джерел, влада, по-перше, намагалася пом'якшити ступінь висунутих вимог. По-друге, вирішила використати вимушену паузу для збільшення кількості та підвищення якості загону прибічників ПР. У першому питанні, вона, зважаючи на все, почасти досягла успіху. У четвер з ранку поставила хрест на всіх прийнятих домовленостях. І поки опозиція збиралася з думками, у ніч з четверга на п'ятницю запропонувала пом'якшений варіант — і стомлена опозиція погодилася.

Але це не означає, що Банкова зупинила процес вербування прибічників у залі. Яким чином вона збиралася цього домогтися? Перший шлях — позбутися "мертвих душ". Згідно з джерелами в АП, днями президент повідомив новопризначеному главі військового відомства, що йому, цілком імовірно, доведеться повернутися в Раду. Банкова не хоче втрачати зайвий багнет: Лебедев — мажоритарник, і владі простіше знайти нового міністра оборони, ніж чекати довиборів у Севастополі. Нагадаю, що

27 лютого буде презентовано програму уряду, якій потрібен не тільки президентський "акцент", а й забезпечення новими законами, які треба терміново провести через зал. Списочників-"прогульників" узагалі планують "відчепити". Днями ТСН повідомила, що представник фракції ВО "Свобода" Михайло Блавацький направив запит спікеру Верховної Ради Володимирові Рибаку з вимогою звернутися до суду з позовом про позбавлення Андрія Веревського статусу народного депутата-регіонала. Причина — незаконне суміщення депутатської та підприємницької діяльності. За неофіційними даними, комбінація інспірована Банковою і погоджена із самим Веревським, котрий за свій мандат, схоже, не надто тримається. Руками опозиції і суду влада (за твердження наших джерел у фракції ПР і в АП) хоче замінити Веревського, можливо, Іванющенка і Волкова, а також іще дві-три "мертві душі" на тих, хто матиме можливість безпосередньо й регулярно брати участь у голосуванні. "Жертв" добирають з числа "списочників". Логіка проста: у разі позитивного рішення судової інстанції (а в цьому можна не сумніватися) аморфних "власників мандатів" можна швидко замінити реальними згідливими "голосувальниками".

Шлях другий — поповнити більшість за рахунок "нетвердих" опозиціонерів. За даними наших джерел, тільки у фракції УДАР "обробці" піддали від 3 до 8 депутатів. Кличко, знаючи про цю проблему, начебто з кожним, хто вагався, провів "душевну" бесіду. Чи допомогло? Хто знає. Але, можливо, невпевненість у власних бійцях почасти вплинула на рішення Віталія Володимировича піти на частковий компроміс із владою

Те, що у влади біда з "кнопкодавами", підтверджує вчорашня заява голови фракції Олександра Єфремова, зроблена вже після зняття блокади: "Партія регіонів пропонує, щоб рішення у Верховній Раді приймалися більшістю від присутніх у залі депутатів". Симптоматично, правда ж?

Розповідаючи про позицію фракції влади, ми не можемо оминати увагою обставини, які тільки на перший погляд здаються суб'єктивними. Ініціативний і вправний Андрій Клюєв був відсторонений від опіки над парламентськими регіоналами, як офіційного куратора і батька рідного фракції було представлено Сергія Арбузова. Сергій Геннадійович, який переживає запаморочення від успіхів, розв'язувати депутатські проблеми і не вмє, і не хоче. Потрапити на прийом до нього — неможливо. Мало кому вдалося втілити свої побажання в конкретні бюджетні рядки, відмашки Арбузова та візи голови бюджетного комітету Геллера удостоїлися одиниці. Колишні нардепи, особливо мажоритарники, до подібної практики не звикли. У фракції називалася якщо не смута, то вже точно очевидне невдоволення. Якщо врахувати, що осередок ПР і так розділений на конфліктуючі групи і групки, ситуація видавалася зовсім кепською. Клюєв, з найвищого дозволу, змушений виконувати роль чи то гіда Арбузова по

заплутаному світу політики, чи то посередника між незадоволеними нардепами та недалекоглядним ставлеником Сім'ї. Подібна конструкція ("Арбузов—Клюєв—фракція") зняла частину проблем, але ефективною її назвати складно. Тим більше у "воєнний час". Ось Андрій Петрович і оселився в Раді, із чим багато хто й пов'язує п'ятничний результат. Потрібні були екстрені заходи, адже кожен день простою Ради — це чиїсь незароблені (не "невідбиті", неукрадені, "невідкочені" гроші). Опозиціонери жартували, що чергова доба блокади знижувала "капіталізацію" депутатів ПР, і ті із цим загалом погоджувалися.

За класикою, потрібне було і бажання "верхів", і готовність "низів". Янукович не знав, що гірше — йти на повідку в опозиції не хотілося, знімати блокаду силою у переддень саміту в Брюсселі було небажано. "Депутатські низи" ремствували, і в цій ситуації форсувати події було передчасно.

Варто відзначити й позицію Рибак. Спікер усіма можливими способами намагався уникнути "силового розв'язання" проблеми. Він гасив агресію деяких соратників і особисто переконував Януковича в жодному разі не піддаватися спокусі легкого розв'язку. Навіть після саміту в Брюсселі. Рибак на посаді голови ВР був особистим вибором гаранта, і не прислухатися до його думки Янукович не міг. Як з особистих міркувань, так і з політичних. Рівень довіри опозиції до "донецького" Рибак вищий, ніж очікувалося. Янукович про це знав.

Спробуємо розібратися в причинах, які спонукали кожну зі сторін скоригувати свою позицію. Попри різницю у підходах, був наявний і спільний мотив. Нікому не хотілося дострокових виборів, хоча всі дружно та відважно заявляли, що їх не бояться. Причини страху — зрозумілі — брак коштів і твердої впевненості в успіху. Виборів не хотіла і влада, але представники кожної з фракцій (включаючи ПР) не були переконані в тому, що Янукович їх не призначить після закінчення 30 днів. Адже в кого-кого, а в нього гроші є, а от більшості, тим паче сімейної, а не сукупно-олігархічної, — немає. Нагадаємо, що 90-та стаття Конституції наділяє президента країни правом призначати позачергову кампанію, якщо впродовж

30 днів пленарні засідання не можуть розпочатися. Депутати сперечалися, чи діє ця норма, якщо сесію формально не було відкрито. Єфремов навіть запропонував поцікавитися думкою Конституційного суду, але відповідний запит, наскільки відомо, у КС відправлений не був. До речі, у мотивувальній частині рішення Конституційного суду від 14 травня 2004 року є цікава фраза — "словосполучення "протягом тридцяти днів слід розуміти як тридцять днів, протягом яких проходять або мають проходити (виділено автором) пленарні засідання". Крім того, якби у Віктора Федоровича з'явилося таке бажання, думаю, нинішній КС виявив би належну чуйність. Випробувувати долю не хотілося нікому.

Своєю чергою, в опозиційних фракцій був спільний привід роз'яснити свою зговірливість. Вожді, наскільки відомо, дружно розповідають про нічні дзвінки послів ЄС, які нібито переконували йти на компроміс із владою заради спільної заяви про євроінтеграційні устремління України. З одного боку, теза видається сумнівною: заява мало на що впливає і жодної особливої цінності для української євроінтеграції не має. Прийняття цієї заяви не ініційоване Євросоюзом, не було його вимогою і не згадується у висновках Ради ЄС від 10.12.12. Якби ідея цієї заяви ніколи в стінах ВР не народилася, у Брюсселі та європейських столицях у ставленні до України навряд чи щось змінилося б. Тим паче, що з Європи останнім часом нам чітко та жорстко дають зрозуміти: час заяв закінчився, пора, зрештою, якомога швидше розпочати конкретні дії.

З другого боку, ситуація, що склалася, досить сильно зачепила небайдужих до України депутатів Європарламенту, а також єврокомісара Фюле. Києву доволі роздратовано дали зрозуміти: якщо ви там навіть заяву не можете прийняти, якщо навіть з такого дрібного питання не можете домовитися, то про яку євроінтеграцію взагалі тоді можна йти? Із чим, дозвольте спитати, ваш президент поїде на саміт? З якими такими досягненнями? Із чим у руках переконуватиме в палкому бажанні України зблизитися з Євросоюзом? Дайте ж йому бодай цю заяву! Кажуть, що таку думку Фюле в спілкуванні з опозиціонерами артикулював досить жорстко.

Ідемо далі. УДАР утомився, там шукали привід вийти з ситуації та при цьому залишитися героями. Очевидно, варіант, який з'явився в ніч із четверга на п'ятницю, їх у цьому

сенсі влаштував. Вони — ініціатори проекту, вони підняли проблему на нечувану досі висоту, вони вже змусили опонентів дотримуватися Конституції, вони залишають за собою право знову блокувати, якщо влада відступить від своїх обіцянок.

"Батьківщині" зняття блокади вигідне. Вони причетні до успіху, але при цьому вони, нарешті, позбавили Кличка можливості настирливо піаритися. І щасливо уникли загрози (нібито умовної, але як знати?) дострокових виборів. Деякі експерти вважають, що якби відбулася позачергова кампанія, електоральні втрати саме цієї політичної сили були б найсерйознішими.

Кінець історії вигідний "Свободі". І рядовим бійцям, і тим, хто, можливо, плуває ідеологічний інтерес із лобістським.

Може зітхнути фракція ПР. Вона зберегла обличчя та секвеструвала вимоги опозиції.

Хоч як дивно, може вважати себе переможцем й Янукович. За деякими відомостями, у Брюсселі він подаватиме деблокування ВР як свою особисту заслугу. Як спроможність домовлятися з опозицією. Як демонстрацію того, хто контролює ситуацію в країні. Як привід змусити Захід проковтнути ще більш жорстоку розправу над Тимошенко.

Кожний вважає, що обрав найкращий вихід з безвихідної ситуації. Але поки ще ніхто до кінця не зрозумів, куди вийшов...

<http://gazeta.dt.ua/internal/kinec-oblogi.html>

1:0 в пользу оппозиции. «Команды» ушли на перерыв *Виталий Пирович, «Комментарии»*

Сегодня Президент Виктор Янукович в ходе «Диалога со страной» первым радостно сообщил (с претензией на знание парламентской «закулисы»), что Верховную Раду разблокировали. То как это было подано Президентом, следовало увидеть в этом чуть ли ни его личную заслугу. Однако на поверку Гаранту Конституции и его «бело-голубым» соратникам гордиться и радоваться особо не чему.

Дабы скрыть свое поражение, «регионалы», в частности, лидер их парламентской фракции Александр Ефремов, уже рассказывают, что, мол, «более 40 млн. бюджетных гривен было затрачено на то, чтобы содержать неработающий депутатский корпус, и, в конце концов, было принято решение, которое предлагалось принять в первые дни блокирования и не заниматься всей этой ерундой». Правда, что касается первой части заявления Ефремова, то Александр Сергеевич, видимо, запомнил о том, как в 2008-2009 году «регионалы» устраивали многодневные «блокады». Но это так, к слову. А вот с последним «занятием ерундой» не все так просто, как это хочет представить Ефремов. Дело в том, что уже первое голосование показало: «регионалам» в зале не хватает с полсотни депутатов (потренировать давно неиспользованную руку пришлось даже «дирижеру» Михаилу Чечетову), и если бы не оппозиция, то никаких решений они принять не смогли бы. Поговаривают, что для налаживания дисциплины в ПР уже наметили с десятков «жертв», которых образцово-показательно лишат мандата. Среди них, например, бизнесмен и «тушка» Андрей Веревский. Однако если того же Веревского и можно «наказать» (хотя далеко не факт, что это удастся легко сделать), то что делать с «авторитетным» Юрием Иванющенко – вопрос, скорее, риторический.

Похоже, именно об этой проблеме сейчас усиленно думают в Партии регионов, поскольку тот же Ефремов уже заявил, что необходимо внести изменения в Конституцию Украины, которые бы предусмотрели, что законы Верховная Рада будет принимать «большинством от количества присутствующих в зале», а не большинством от конституционного состава парламента. То бишь, если в парламент по каким-то причинам попадут лишь 3 депутата (кстати, Рыбак их может собрать и не в зале Верховной Рады, а, например, в «Украинском доме», как это было однажды при Леониде Кучме), то двое из них уже могут принимать законы.

Итак, чего же реально добилась оппозиция. В регламенте ВР появилась следующая новинка – «при обнаружении на пленарном заседании народным депутатом факта нарушения требований относительно личного голосования путем голосования за другого нардепа рассмотрение вопроса повестки дня по его требованию останавливается. Председательствующий на пленарном заседании устанавливает присутствие соответствующего нардепа в зале заседаний ВР, а в случае его отсутствия поручает Счетной комиссии изъять карточку такого народного депутата и передать ее председательствующему и проводит повторное голосование по предложению, которое ставилось на голосование последним». Действительно, оппозиция пошла на уступки «регионалам» и отказалась от жесткого наказания нарушителей, для которых раньше требовали лишения права посещать зал ВР на 5 пленарных дней. Могут быть определенные разночтения и вокруг слов «обнаружение факта нарушения». Понятно, что «регионалы» будут выкручиваться, как могут, но оппозиция будет за ними бдительно следить, что, естественно, будет порождать скандалы, позитивные для имиджа оппозиции. Однако теперь у оппозиции хотя бы теоретически появляется возможность законным способом останавливать голосования, а «регионалам», хочешь не хочешь, придется думать над «вечными проблемами»: фракционной дисциплиной, поиском «директора парламента» и стимулированием союзников. А пока с решением этих вопросов у «регионалов» туго. Так что уже скоро в парламенте следует ожидать новых скандалов.

И последнее. Оппозиция пошла на уступки и разблокировала парламент в самый канун саммита Украина-ЕС, тем самым поддержав евроинтеграционные устремления Украины и выбив из рук своих оппонентов один из главных козырей – мол, противники власти мешают Виктору Януковичу вести страну в Европу. Теперь все результаты саммита с ЕС, скорее всего – плачевные, будут исключительной «заслугой» власти.

<http://comments.ua/politics/389400-10-polzu-oppozitsii-komandi-ushli.html>

Чи скористаються столичним майданчиком?

Анна Черевко, «День»

Незважаючи на юридичну невизначеність питання проведення виборів Київради та міського голови, більшість політологів переконана, що процес обрання міського апарату влади відбудеться вже цього року. Крім низки процесуальних проблем, які можуть негативно позначитися на результатах опозиції, як то дата призначення виборів, а вони можуть відбутися влітку, коли більшість киян-представників середнього класу подасться у відпустки, чи обрання мера в першому турі, шляхом підрахунку відносної більшості голосів, «слабким місцем» київської кампанії може стати конфлікт інтересів та амбіцій всередині опозиційних сил.

Невміння чи небажання домовлятися уже обернулися для опонентів влади чималою кількістю програних округів під час парламентських виборів. Про виборчі амбіції опозиціонерів та політичні кроки влади «День» розмовляє з політологом, політконсультантом **Вікторією Подгорною**.

— *Регіонали обіцяли, що парламент розпочне працювати з 19 лютого. Але цього не сталося. Чому за два тижні так і не було досягнуто консенсусу в питанні особистого голосування?*

— Оппозиція має обґрунтовану позицію щодо персонального голосування. Причина таких дій зрозуміла. У попередньому парламенті більшість на чолі з Партією регіонів відверто ігнорувала регламент та конституційну норму щодо особистого голосування депутатів, проводячи необхідні їй закони. Критика і протести опозиції ніяк не впливали на ситуацію — більшість продовжувала діяти методами «через коліно», проводячи необхідну для них політику в парламенті. Така ситуація не є прийнятною для будь-якого парламенту світу й не повинна бути нормою для України.

— *Як ви думаєте, чому Партія регіонів не застосовує силового методу, до якого часто зверталася раніше?*

— Звісно, регіонали вже використовували певні силові методи на початку роботи цього парламенту й могли б зробити це і зараз, але нині їх стримують зовнішньополітичні та іміджеві чинники. Напередодні саміту Україна — ЄС Партія регіонів намагається показати Євросоюзу, що вони — цивілізована політична сила, яка поводить себе більш-менш коректно. За умов критичного погіршення економічної ситуації в країні владу цікавлять економічні відносини з ЄС, і вона готова йти на певні поступки цивілізованим вимогам — наприклад, опозиція має можливість блокувати трибуну. Втім, принциповим питанням для партії влади є екзиль Юлії Тимошенко. І тут змін не очікується.

— *Блокування Верховної Ради спричинило суперечки щодо того, чи йде відрахунок 30 днів, після яких можуть відбутися перевибори, чи ні. Відповідне рішення має винести Конституційний Суд. Однак право розпуску парламенту залишається за Президентом. Чи скористається він ним?*

— Сама суперечка — це політична баталія, яку проводять між собою опозиція та влада. Жодна з цих сил не зацікавлена у проведенні перевиборів. Тим паче, за умов, коли дефіцит бюджету становить понад 53 млрд грн — на перевибори елементарно немає грошей. Єдине, що може змусити владу піти на такий крок — необхідність виплатити сім мільярдів доларів, які вимагає від України Росія за недобір газу. Розпуск парламенту дасть змогу відтягнути голосування за питання виділення таких коштів із держбюджету. Однак такий сценарій лише гіпотетичний.

30 днів, передбачені Конституцією 1996 року, справді добігають кінця. Однак спроби скористатися цією нормою були і за часів Кучми, але вони ніколи не спрацювали. У будь-якому разі — рішення за Президентом, а він не зацікавлений у здійсненні якихось радикальних кроків напередодні саміту.

— *В умовах конкуренції між опозиційними силами найбільшу активність у блокуванні парламенту зараз демонструє «УДАР». Чому?*

— Питання персонального голосування було серед гасел цієї партії ще під час виборчої кампанії. До того ж, «УДАР» вперше опинився на великій політичній арені й намагається себе проявити. Під час виборчої кампанії «УДАР» довго не міг вирішити: чи він співпрацюватиме з опозицією, чи займе альтернативну позицію «третьої сили». У багатьох виборців постало питання — на якому боці «УДАР»?

Після формування парламенту партія визначилася як опозиційна сила, й сьогодні вона намагається довести своїм виборцям власну послідовність у цьому питанні.

— *Чи не дискредитують вони себе такими методами боротьби?*

— Насправді, слід розрізняти легітимність і легальність цього блокування. В одній із останніх заяв від більшості чинний віце-спікер І. Калетнік сказав, що блокування прямо порушує норми регламенту. Однак легітимність тих чи інших дій політиків та партій визначається суспільством. У цьому сенсі діяльність «УДАРу» цілком відповідає настроям виборців, які здебільшого не підтримують владу та її дії. Опозиціонери чудово це розуміють. Отже, «УДАР» не просто не дискредитує себе, а й здобуває додаткові політичні бали в очах виборців.

— *Чому Президент не бере участі у розв'язанні конфлікту чи, принаймні, не коментує ситуації з блокуванням?*

— Янукович ніколи особисто не втручався у парламентські процеси — для цього в нього вибудована система «кураторів», які вирішують питання голосування, просування законів тощо.

Крім того, на тлі останніх світових рейтингів свободи, де Україна посідає не найкращі місця, й різких оцінок західних політиків Президент намагається продемонструвати, що Україна — це демократична країна, в якій поки відбуваються демократичні процеси.

При цьому він надає можливість скептично налаштованим виборцям побачити, що опозиція не надто конструктивна. З точки зору політичних правил гри, питання персонального голосування дуже важливе. Однак для пересічного українця це вторинна проблема. Люди не

розуміють, що конкретно за цим стоїть для них. Вони радше очікують реальних кроків для вирішення наявних проблем, як то зростання безробіття, зниження рівня життя, підвищення цін на комунальні тарифи. Ці питання прямо пов'язані з виживанням людей, на відміну від процедури голосування.

— *Нині Президент є досить закритою для суспільства персоною. Однак уже скоро мине третій рік його каденції, і з цієї нагоди має відбутися перша з 2011 року конференція Януковича. Якого рівня свободи обговорення наріжних питань можна очікувати?*

— Зважаючи на той факт, що біля Президента залишилися ті ж люди, які займаються його публічною діяльністю, я не думаю, що щось принципово зміниться. Можливо, будуть якісь нові месиджі щодо зовнішньополітичних аспектів діяльності влади, реформ, але формат спілкування залишиться незмінним.

Загалом, така закритість — частина політичної культури, яка панувала на Донбасі, де Янукович був губернатором і де сформувався «кістяк» його партії. У цьому регіоні завжди були специфічні правила комунікації: посадовці не були публічними, все вирішувалося «в кулуарах». 20 років — це дуже малий термін для історії, тож нічого дивного в тому, що все залишається зрежисованим, як за радянських часів. Політична культура й цінності Партії регіонів — типові прояви радянських чи пострадянських уявлень про політику і модель взаємодії зі ЗМІ та суспільством.

— *Повертаючись до опозиції, варто зазначити, що на тлі «УДАРу», який блокує Раду, і «Свободи», яка бере участь у вуличних протестах та різноманітних акціях, «Батьківщина» виглядає децю інертно. Чим це обумовлено?*

— Питання не в цьому. «УДАР» і «Свобода» — це партії, які об'єднуються навколо одного лідера, позиції, й вони досить цілісні. Ситуація в Об'єднаній опозиції інша. До неї входять кілька партій, тому вони не мають спільної позиції з усіх питань та єдиної структури — це ускладнює прийняття рішень. Багато питань доводиться узгоджувати, залагоджувати внутрішні конфлікти і протиріччя, які неодмінно виникають у політичній діяльності.

— *Заяву «Батьківщини» про висунення Кличка єдиним опозиційним кандидатом на вибори міського голови оцінено політологами як намагання вивести Кличка із президентських перегонів. Як ви це прокоментуєте?*

— Звісно, це пов'язано з бажанням, передусім, Яценюка, звільнити для себе майданчик для президентських виборів від конкурента. «Батьківщина» розраховує, що київська кампанія зменшить президентські амбіції Кличка.

Однак така позиція Об'єднаної опозиції може бути помилковою. На сьогодні мер міста не має виконавчих функцій і є фігурою суто політичною. Кияни розуміють, що Кличко — не господарник, але його рейтинг базується на принциповій опозиційності лідера «УДАРу», великому досвіді роботи фракції й Кличка в столичній Київській раді та іміджі європейської людини.

Таким чином, Київ може стати хорошим плацдармом для Кличка як для майбутнього кандидата в президенти. Водночас наразі «УДАР» не готовий сформувати конкретну ідею чи позицію щодо балотування на міського голову.

— *Київські вибори вже охрестили «репетицією президентських виборів».*

— Будь-який політичний процес розвивається за певною логікою. Важливими в цій логіці завжди є вибори. Тому наступні київські вибори будуть чимось на кшталт праймеріз до президентської кампанії-2015. Переможець від опозиції в Києві матиме великі шанси стати одним із головних конкурентів Януковича на президентських виборах. Інших майданчиків для опозиційних лідерів, щоб показати себе виборцям і вийти на фініш із чинним Президентом на повну силу, сьогодні просто немає. Не можна не скористатися такою ситуацією.

— *Однак проведення київських міських виборів досі під питанням.*

— Київська рада працює з 2008 року, тож вибори мають відбутися обов'язково. Каденція столичної міськради не може тривати довше п'яти років, інакше вона стає нелегітимною. Критерій терміну дії мандата, наданого виборцями, є досить жорстким. Щодо мера, то в Києві

мер відсутній із того часу, як Чернівецький склав свої повноваження. Тож травень 2013 року — це оптимальний термін для проведення виборів мера та Київради.

— *Чи можна очікувати, що інші опозиційні кандидати, які мають мерські амбіції, відмовляться йти на вибори?*

— Дуже принциповим моментом, який не спрацював 2008 року, — це домовленість у таборі опозиції. Враховуючи, що за останні роки Попов посилив свої позиції, він буде серйозним конкурентом. Але, безперечно, за умови підтримки кандидата всіма опозиційними силами в Києві виграє саме кандидат опозиції. Усі переваги має сьогодні Віталій Кличко. Але не виключено, що міг би виграти й більш-менш сильний кандидат, якщо його підтримали б всі три опозиційні сили та сам Кличко. Це міг би бути П.Порошенко. Але тут є певні проблеми. Порошенко може бути хорошим господарником, але він навряд чи асоціюється в киян із людиною, яка відстоюватиме інтереси їхнього міста й має принципову лінію щодо влади. Для киян це може виявитися принциповим питанням.

На жаль, враховуючи факт висування Кличка на Київ Об'єднаною опозицією в тестовому режимі й без попередньої узгодженості, є сумніви щодо здатності опозиції сьогодні домовитися між собою. Давно відомий вислів: «Демократи об'єднуються тільки перед розстрілом» актуальний і досі.

— *Бажання Яценюка вивести Кличка з президентської гонки означає, що він не вважає Тягнибока серйозним конкурентом?*

— Останні рейтинги показують, що відсоткова підтримка виборцями Яценюка та Кличка фактично однакова. У Тягнибока вона значно менша: він має недостатню підтримку як кандидат у президенти від опозиції. Якщо обирати між Тягнибоком і Кличком, останній більш небезпечний конкурент для Яценюка. Тому лідер «Свободи» — питання №2 для очільника «Батьківщини», яке буде вирішуватися ближче до виборів.

У такому конкуренті, як Тягнибок, зацікавлена влада. Йому буде важко отримати переможну кількість голосів над чинним Президентом. Яценюк, на підтримку якого може пристати Тимошенко, чи Кличко, який має потенціал зростання довіри виборців у різних регіонах країни, є невідгідними конкурентами для Януковича. Але для того, щоб перемогти, опозиційні сили мають об'єднатися довкола одного кандидата, а не ділитися між собою.

— *Ви вже згадували про саміт Україна — ЄС. Наскільки він може бути результативним у чинних політичних умовах?*

— Саміт навряд чи дасть якісь позитивні результати. Сьогодні Євросоюз скоротив список вимог із 19 пунктів до 11, але українська влада навіть їх не готова виконати. Йдеться передусім про вибіркове правосуддя, припинення політичних справ та реформування правової системи в цілому. Без виконання цих вимог налагодження відносин є неможливим. Судячи з того, як розвивається ситуація зі справою Є.Щербаня, влада націлена на те, щоб довести причетність Тимошенко до кримінального злочину, й показати Європі, що вони мають справу не з політично ув'язненою, а з кримінальним злочинцем.

ЄС не має ілюзій щодо системи правосуддя в Україні, тому навряд чи така стратегія української влади спрацює як умова для розблокування процесу зближення з Євросоюзом.

Українська влада взагалі не розуміє питань цінностей, на яких наполягає ЄС і на яких будується вся політика в Європі. Для Євросоюзу наявність політичних в'язнів говорить про те, що країна недемократична, й тому не може бути європейською. Хоча під час Євро-2012 українці в позитивному сенсі здивували європейців. Проте діяльність української влади працює на погіршення іміджу країни в Європі.

Звісно, в українській сторони є «запасний козир». Днями було оприлюднено концепцію зовнішньої політики Росії по СНГ (фактично — по створенню Євразійського союзу), яка пропонує більш привабливий шлях інтеграції України до Євразійського союзу. Але Росія часто гарно говорить, а на практиці займає жорстку позицію, й українська влада це чудово знає. Тому продовжується подвійна гра — балансування між Заходом і Сходом, яка не має жодних результатів. Оскільки українська влада не хоче йти на принципові поступки ні ЄС, ні Росії — а вести власну гру, в неї немає ані геополітичної ваги, ані досвіду.

— *Окрім нелегітимного, з правової точки зору, блокування, поза законом опинилося й громадянське суспільство. Чи не заганяє українська судова система себе в глухий кут?*

— Закони та судова система виникли для того, щоб не допустити життя за принципом: «око за око, зуб за зуб». Якщо закони та судова система не виступають на боці справедливості, це викликає цілком логічне підвищення соціальної агресії та радикалізації настроїв суспільства.

Влада це розуміє й постійно збільшує фінансування силових структур як метод самозахисту. Втім, ці вкладення не гарантують, що міліція в разі необхідності зможе впоратися з масовою соціальною агресією. А вона зростатиме, особливо на тлі економічної кризи в Україні. Звісно, революція не спалахне в один момент, радше агресія виявлятиметься локально, але кількість її виявів зростатиме.

— *Чи можливий «вибух» соціальної агресії 2015 року?*

Вибори завжди є точкою, на яку збігаються всі соціальні процеси, які йшли підспудно. Це — момент, коли люди вирішують для себе, чи варто активно втручатися в політичний процес. Вибори минулого року показали, що люди почали активно відстоювати право свого політичного вибору, й готові робити це навіть у агресивних формах. Це логічні процеси — коли влада постійно наступає на інтереси більшості громадян, — суспільство починає розуміти доцільність боротьби за свої права. І чим жорсткіше дії влади — тим більше шансів на те, що суспільний опір буде агресивнішим, і це треба розуміти тим, хто готовий до силової політики в країні.

Якщо йдеться про 2015 рік, то очікувати повторення сценарію 2004 року не варто, — м'яких форм протесту не буде. Особливо в разі, якщо опозиція зможе консолідуватися, протистояння може стати надзвичайно серйозним і принести неочікувані для Януковича результати.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/nota-bene/chi-skoristayutsya-stolichnim-maydanchikom>

Сессионный зал славы

Александр Радчук, "Коммерсантъ" (Украина)

С самого утра пятницы оппозиция продолжала блокировать парламент. Накануне переговоры между представителями власти и оппозиции были прекращены, поскольку Партии регионов категорически не понравились предложения фракции УДАР о необходимости разработки системы голосования с использованием биометрических данных. Пятница была последним днем пленарных заседаний. С учетом того, что 7 марта у президента Виктора Януковича могли появиться основания для роспуска парламента, депутатам необходимо было выйти из кризиса как можно скорее.

В 10.00 лидеры парламентских фракций традиционно собрались в кабинете главы парламента Владимира Рыбака. То, что в переговорах наметился прогресс, стало понятно, когда на сайте Рады появился текст согласованного законопроекта о внесении изменений в закон "О регламенте Верховной рады". В частности, поправки предполагают возможность блокирования карточек отсутствующих депутатов. "Председательствующий на пленарном заседании устанавливает присутствие народного депутата в зале заседаний Верховной рады. В случае его отсутствия он поручает счетной комиссии изъять карточку этого народного депутата и передать ее председательствующему на пленарном заседании, после чего проводит повторное голосование по последнему предложению, которое ставилось на голосование", — говорится в законопроекте.

В 12.45 Владимир Рыбак открыл пленарное заседание II сессии Верховной рады VII созыва — тем самым блокирование парламента, длившееся 17 дней, было снято. "Мы все пришли к выводу, что блокирование работы парламента не может продолжаться дальше. Это деструктивно, в котором не может быть ни победителей, ни побежденных", — заявил господин Рыбак. Первым законопроектом, за который проголосовали депутаты, стали изменения в регламент. Этот документ поддержали 339 депутатов.

Вторым и последним вопросом повестки дня было принятие заявления "О реализации евроинтеграционных устремлений Украины и заключении соглашения об ассоциации между Украиной и Европейским союзом". В нем, в частности, депутаты обязались "в пределах своих полномочий обеспечить выполнение рекомендаций относительно подписания договора об ассоциации между Украиной и Европейским союзом, изложенных в резолюциях Европейского парламента и выводах Совета Европы".

Несмотря на заявление спикера, представители власти и оппозиции попытались преподнести факт возобновления работы Верховной рады как собственную победу. "Мы получили возможность контроля, возможность повторного голосования и изъятия карточек",— заявил глава фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк. В свою очередь лидер фракции Партии регионов Александр Ефремов напомнил, что изменения в регламент были предложены "регионалами" еще три недели назад. "Более 40 млн грн было потрачено государством на то, чтобы содержать неработающий депутатский корпус, и в конечном итоге было принято решение, которое предлагалось принять еще в первые дни",— заявил Ефремов.

По мнению профессора политологии Национального университета "Киево-Могилянская академия" Алексея Гараня, ситуация может повториться в любой момент. "Разблокирование парламента — это скорее проявление политической воли большинства. Банковой необходимо улучшение внутривнутриполитической атмосферы накануне проведения саммита Украина—ЕС,— убежден он.— Внесение соответствующей нормы в регламент еще не гарантирует персонального голосования на практике, так что блокирование может повториться и пройти с еще большим накалом страстей".

<http://www.kommersant.ua/doc/2134470>

Інтернет-ЗМІ

Комітетські слухання щодо законопроектів про вищу освіту відбудуться 27 лютого

Освітній портал «Педпреса»

27 лютого у ВР України відбудуться Комітетські слухання щодо законопроектів про вищу освіту.

Зареєструватися у профільному комітеті зможуть усі охочі, але запросять лише 250 осіб, триватиме захід близько 2,5 години.

Напередодні слухань освітяни проводять круглі столи та комітетські слухання з ключових питань: автономія вишів, вища освіта і ринок праці, державне замовлення, Болонський процес, умови вступу, ліцензування, соціальний захист студентів та викладачів. Результатом цих заходів можуть стати рекомендації або пропозиції до нової редакції законопроекту.

Додамо, голова комітету ВР Лілія Гриневич запрошує обговорити широким колом законодавче забезпечення розвитку вищої освіти. Для участі треба надіслати прохання на адресу: 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5, Верховна Рада України, голові Комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України Л. М. Гриневич.

Нагадаємо, нині у ВР зареєстровано три освітні законопроекти: від опозиції, від нардепів-регіоналів та підготовлений робочою групою ректора НТУУ «КПІ» Михайла Згуровського.

<http://pedpresa.com/blog/komitetski-sluhannya-schodo-zakonoproektiv-pro-vyschu-osvitu-vidbudutsya-27-lyutoho-2.html>

Олег Тягнибок встретился с израильским послом

Lenta.ua

Олег Тягнибок встретился с израильским послом. После того, как ВО «Свобода» стала парламентской фракцией, она начала активно продвигать себя и на внешнеполитическом направлении.

На прошлой неделе, в рамках знакомства с новым депутатским составом Верховной Рады Украины, состоялась встреча Главы фракции «Свобода» Олега Тягнибока с Чрезвычайным и Полномочным послом Государства Израиль Реувеном Дин Элем. Встреча проходила в Посольстве Государства Израиль в Украине.

Во время встречи были обсуждены вопросы, затрагивающие интересы обеих сторон. Беседа прошла в рабочей и дружественной атмосфере, — сообщили в посольстве Государства Израиль.

Журналисты медиа-проекта Элеоноры Гройсман «Киев еврейский» спросили у Реувена Дин Эля, каково его личное отношение к «Свободе», Тягнибоку и Мирошниченко и их высказываниям в адрес евреев?

«Поскольку во время подобных встреч я никогда не выступаю в качестве частного лица, мое личное отношение в данном случае никакого значения не имеет», — отметил нам Дин Эль.

Недавно посол Израиля сказал, что как израильский дипломат готов встречаться с депутатами Верховной Рады:

«Тем не менее, я буду встречаться и беседовать с представителями всех политических сил и направлений, представленных в Раде, буду вести с ними диалог, а если понадобится, и дискуссию. В этом мой долг дипломата, представляющего в государстве Украина интересы Государства Израиль. Тут, к сожалению, иногда происходит путаница между понятиями: евреи и израильтяне. Граждане Украины еврейской национальности, их общественные организации имеют куда более широкий выбор действий и реакций на ту или иную ситуацию. Мы же во внутренние дела Украины не вмешиваемся», — подчеркнул Реувен Дин Эль в интервью газете «Вести».

Как рассказали медиа-проекту «Киев еврейский» депутаты от «Свободы», встреча их лидера с послом Израиля была дружественной, и дипломат передал поздравления по случаю дня рождения Игорю Мирошниченко.

<http://lenta-ua.net/novosti/politika/13856-oleg-tyagnibok-vstretilsya-s-izraelskim-poslom.html>

Володимир Бондаренко: «До кінця лютого Кличко повинен оголосити, йде він в мери чи ні»

Главком

Останні дні опозиція активно мусує тему столичних виборів, які ще так і не призначені. На початку минулого тижня з'явилася заява Арсенія Яценюка, про те, що «Батьківщина» підтримає кандидатуру Віталія Кличка на посаду мера Києва, а згодом свій заклик до Віталія оприлюднили переможці виборів від опозиції в мажоритарних округах столиці. Один з них – Володимир Бондаренко з «Батьківщини» – вважає, що нинішнє «зависання» Кличка, який не каже про свої плани, не дозволяє визначитись зі стратегією на Київ іншим політичним силам. А в опозиційному середовищі є вже цілий список кандидатів на мерство.

Коли, на вашу думку, будуть вибори у Києві, бо спікер Рибак запевняє, що в цьому році вже точно?

З політичної точки зору ці вибори абсолютно не потрібні Партії регіонів. В них сьогодні є повнота влади у Києві – є голова КМДА і продажна Київрада, сформована Черновецьким і переформатована Партією регіонів. На даний час у Києві відсутній київський міський голова, а Київрада 28 травня втрачає залишки легітимності. Є, звичайно, варіанти дотягнути з нею до 2015-го року, якщо викрутити це спеціальним рішенням, на яке здатен нинішній

Конституційний Суд. Але є певний тиск Венеціанської комісії та інших міжнародних організацій, які навряд чи будуть задоволені таким розвитком подій.

Щоб зберегти статус-кво, владою робиться багато чого – зокрема сьогодні в парламенті є біля 30 різноманітних законопроектів щодо Києва. Перша група стосується змін до закону про столицю, друга – проблем київського бюджету і третя – трансформації законодавства про вибори: чи будуть ці вибори черговими, чи позачерговими та за якою системою будуть проводитися. Щоб змінити діючий закон, треба проголосувати в парламенті, його підписати і ще отримати 60 днів на проведення виборів. На наш погляд, більш-менш прийнятні терміни для виборів – це 2, 9, 16 червня. Далі електоральне поле Києва буде майже порожнім з усіх точок зору.

«Регіонали» до розблокування Ради казали, що якщо б вони погодилися на дострокові парламентські вибори, то тільки за мажоритарною системою. Таку ж модель, яка, безумовно, зіграє їм на руку, вони нібито хочуть і для виборів у Києві. Наскільки реальне проведення таких змін через парламент?

Я схиляюся до того, що на рівні райрад має бути чиста мажоритарка, бо такі депутати будуть добре знати дрібні районні проблеми. На міському ж рівні змішана система має свої недоліки, але депутати, територіально прив'язані до свого мажоритарного округу, могли б лобювати інтереси районів, що його складають, в частині бюджетних асигнувань, розвитку і так далі. Для того, щоб враховувався і партійний настрій киян, половину депутатів Київради можна обирати по списках. Але, не дай Боже, така мішанина буде при обранні депутатів до Верховної Ради, де повинна бути чиста пропорційка з відкритими списками. Це мій погляд, але, вважаю, що він вивірений життям. В Києві, до речі, постане ще одне питання: скільки може бути депутатів у Київраді? Згідно закону їх має бути не більше 150, але може і 120, і 90, і 75...

Нещодавно фракція «Батьківщина» висловила готовність підтримати кандидатуру Віталія Кличка у мери Києва, якщо в нього буде бажання балотуватися. Але ж і в самій «Батьківщині» бажуючих вистачає, які тільки і чекають, що Віталій відмовиться. Вже навіть багато прізвищ було озвучено. Як іде внутрішнє обговорення цієї теми?

Я разом з іншими київськими мажоритарниками був ініціатором дуже серйозної розмови, що відбулася з Турчиновим та Яценюком. Ми заявили, що у Києві ідуть незрозумілі процеси: з'явилися бігборди з портретами і зі знаками «Батьківщини». Хто ці люди? Наприклад, у моєму районі я знаю цю людину, але з негативного боку. Нас занепокоїло те, що ці портрети з'являються без будь-яких консультацій. Наші претензії викликали незрозумілу бурю незадоволення з боку керівника київської парторганізації Юрія Одарченка, який уже список «Батьківщини» почав формувати, де він – перший, а його херсонський товариш – другий... Я не виносив це на громадське обговорення, але всередині ми про це поговорили. І нібито дійшли висновку, що київські вибори – це проблема не лише місцевої партійної організації. Після цього було загальне рішення, що передчасне затвердження кандидатів – попередні рухи, які не є на користь нашим подальшим крокам.

А яка позиція керівництва партії з цього приводу? Бо, кажуть, коли Одарченко проводив ці рішення, той же Турчинов був за кордоном на лікуванні...

Не знаю, як воно там сталося, але я не відчув заохочення до подальших дій у цьому напрямку ані в Турчинова, ані в Яценюка. Більш того, саме Арсеній дуже жорстко висловився проти таких процесів, що і викликало бурхливу реакцію Одарченка. Той заявив Яценюку, що на портретах зображені ті люди, які зробили вас депутатами. Я був у шоці, бо та людина, що висить на портретах у моєму районі, заявила мені в перші дні парламентської виборчої кампанії: «Это не наша игра, у нас нет стимулов». А сьогодні такі стимули в нього з'явилися. Це, звісно, внутрішні кухонні проблеми, але так можна догратися до серйозних наслідків. Пам'ятаємо, як до Київради пройшло дуже багато представників нашої політичної сили, які потім виявилися «не нашими».

Визначеність нашої спільної із союзниками позиції щодо кандидатури мера потягне за собою певні консультації і визначення можливих кандидатів у депутати Київради – вони повинні розуміти, що є в обоймі. При формуванні списку кандидатів треба дивитися,

наприклад, хто, з ким, коли прийшов до Київради, де він зараз і як голосував під час знакових голосувань – того ж знищення райрад.

Пан Яценюк претендує на якусь квоту в цьому списку, як це було на загальнонаціональному рівні?

Ні. Об'єднана опозиція виступає як єдиний суб'єкт у переговорному процесі з нашими союзниками в парламенті. Ми маємо домовитися, щоб у нас було по одному кандидату на кожному окрузі, звісно з урахуванням, який район кандидату ближчий. Дехто вважає, що нас лише бренд занесе «протягом» куди потрібно, – нічого подібного.

Але ж на парламентських виборах занесло...

На парламентських, президентських і місцевих виборах у виборців різні мотиви. А якщо говорити про минулі парламентські вибори, то наша команда мажоритарників працювала як єдина команда. І саме ця наша згуртованість переконала виборців голосувати за нас.

Ви вже бачите оптимальну фігуру на посту мера Києва?

Фігур бачу стільки, що вже Києва з-за них не видно. Сьогодні є багато людей, що якимось чином заявили про свої наміри. Мені буде абсолютно зрозуміло, якщо Віталій Володимирович Кличко захоче стати мером Києва. Те, що два рази в нього нічого не вийшло – нічого страшного. Я ж був тоді з Кличком в одній команді і фактично проводив його кампанію. У нас була домовленість із Олександром Олександровичем Омельченком, що той за десять днів до завершення виборчого процесу знімається із виборів. Але він не знімався. Ми його запросили в оце саме приміщення і провели дуже цікаву бесіду. Сан Саніч заявив: «Хлопці, ви ж молоді, і у вас ще попереду багато часу, а я вже старенький і мої соціологи дають мені цікавий прогноз – у мене рейтинг 39%». Ми намагалися переконати, що йому дали необ'єктивний рейтинг, але він відмахнувся. В результаті переміг Черновецький, а Омельченко зайняв третє місце. Причому загальні результати Омельченка і Кличка майже у два рази перебільшили результат Черновецького. Іншого разу проти Черновецького пішли Кличко з Турчиновим, і ви теж пам'ятаєте, чим це завершилося. Я Віталія ні в чому не звинувачую, але йому треба озвучити – він іде в мери чи ні. У кожному з цих випадків у нього є ризики...

А чого ж зараз визначатись, коли ще дати виборів нема?

Але вона може з'явитися. На сьогоднішній день Кличку необхідно визначитися хоча б із основним питанням. Бо якщо він іде – мало хто захоче погратися, відриваючи в нього голоси на користь влади. Сьогодні Кличку на одне вухо шепчуть – не йди, бо тебе за півтора року тут спалять і золи не залишиться, а на друге – що це йому прекрасний майданчик для президентської кампанії.

У Кличка сьогодні – особливий статус і особлива історія, якої всі інші не мають. Але вже Олександра Кужель сказала, що буде йти в мери, Микола Томенко проводить соцдослідження зі своїм прізвиськом, заявився Микола Катеринчук, який уже ходив і здав свою невелику фракцію на допомогу Черновецькому... Але давайте не називати десятки прізвиськ, а сядемо і вирішимо, кого ж висуває «Батьківщина». Має бути серйозна і розважлива розмова з боку лідерів і учасників цього процесу. А учасниками мають стати вісім партій, що створили Об'єднану опозицію. Вони мають рівні права заявити свою претензію на цю посаду. «Рух» вже назвав Куйбіду, на останній політраді ПРП була ідея назвати Бондаренка. Але я заспокоїв своїх колег і друзів – моє прізвисько можна буде озвучити тільки після того, коли ми до чогось кінцевого домовимося. А ганьбитись і об'являти вісім прізвиськ від «Батьківщини»... Не хочу в цьому брати участь – із нас просто сміятися будуть. Вже була розмова за участі Яценюка, Турчинова та київських мажоритарників, де ми вирішили працювати на когось одного, коли буде така визначеність. Далі вже підуть усі інші визначення – хто буде керівником штаба, хто буде шукати фінанси... Але за декілька днів до кінця цього місяця має розрядитися ситуація з Кличком.

Тобто Кличко дасть відповідь до кінця цього місяця?

Так, принаймні на вищому рівні є домовленість про такий порядок дій.

І як тільки Кличко дає відповідь, що йде в мери, автоматично припиняється обговорення «Батьківщиною» свого кандидата?

Практично так. Є ще один дуже важливий фактор – думка лідера опозиції. Юлія Володимирівна у цьому процесі є, і ігнорувати її думку було б неправильно і небезпечно. Вона повинна бути максимально чітко доведена до громадськості.

Зараз пан Томенко, про бажання якого стати мером говорять уже кілька років, активізувався – ті ж соцдослідження проводить, роздає свої газетки... Це бажання наперед заявити про свої наміри, подати сигнал керівництву?

За його соціологією, у Попова – перше місце, у Кличка – друге, а третє–четверте він ділить із Порошенком. Можливо, Микола чекає пропозицій, які з'являться після визначення з Кличком. Ці кроки, як на мене, нічого не значать, і ми не обговорювали питання ані про кандидатуру Томенка, ані про інших.

Якщо «Батьківщина» виставить неприйнятну для вас кандидатуру, ви виставите паралельно свою?

Із тих, кого я називав, лише один неприйнятний для мене повністю – Катеринчук. На минулих виборах я всім говорив, що люди з його списку перейдуть до Черновецького на другий-третій день. Так і сталося. Всі інші для мене однакові.

Чому зараз на повному серйозі обговорюється висунення опозицією Петра Порошенка? Яке він має відношення до опозиції і до «Батьківщини» зокрема?

Є речі, які пов'язані з якоюсь попередньою історією. На мій погляд, Петро Олексійович завжди був ближче до нашого табору. У 2004-му році, коли я очолював штаб Ющенка у Києві, то контактував із центральним штабом – і про Порошенка у мене непогані думки.

Це Порошенко звернувся до «Батьківщини» з ідеєю висунути його чи навпаки?

Він не казав, що, мовляв, висуньте мене. Ще на підготовчому етапі до парламентських виборів у Києві були деякі домовленості про спільні агітаційні роботи, у яких Петро Олексійович брав пряму участь. Але без будь-яких умов, пов'язаних із подальшими розкладами по Києву. Просто у той час київський штаб «Батьківщини» самоусунувся від виборів – нам не пропонували ніякої фінансової допомоги, навпаки – було запропоновано вести округ самостійно, включаючи формування комісій.

Порошенко допомагав фінансово?

Я цього не знаю. Але видання деяких іміджевих матеріалів здійснювалося за його допомогою.

Журналісти люблять усе структурувати. І вас та деяких інших київських мажоритарників уже записали до «групи Порошенка» в парламенті...

(сміється) Я з повагою ставлюся до Петра Олексійовича, але це не означає, що я став у якийсь ранжир.

Як ви ставитесь до того, що Порошенко, наприклад, голосував за голову НБУ, чого не робила опозиція.

Знаєте, мене пов'язують давні стосунки із Костей Жеваго, і він мені якось казав: «Ти можеш уявити, щоб я, як власник банку, проголосував проти керівника НБУ? Як після цього мені буде працюватися у цій країні?» Але при цьому Константин залишається нормальною людиною, який ніколи не переступав грань. Можливо, і у Петра Олексійовича були такі мотиви, тож звинувачувати його дуже важко.

Ви теж вважаєте, що пост мера Києва може стати для Порошенка трампліном для подальшого росту кар'єри – мається на увазі 2015-й рік?

На 50 % – це трамплін, на 50 % – крок у яму. В нинішньому форматі київської влади новий міський голова приходиться до Київради, яку можуть не переобрати (я впевнений, що вибори мера та Київради будуть розірвані на два шматки) і яка вся сидить на кримінальних гачках. Новий мер, якщо він буде не з табору влади, неминуче отримає фронду. Ідемо далі:

Бюджетний кодекс «вимив» із Києва все, що тільки можна. Притому, що міліція та СБУ в руках у людини, яка не дуже хотіла б отримати собі конкурента.

Дехто, до речі, думає, що від мера столиці багато чого буде залежати, якщо почнуться якісь суспільні рухи проти цієї влади. Нічого подібного. Жоден мер не зможе закликати киян на барикади. У 2004-му Омельченко вів себе, скажімо так, досить цікаво. Наприклад, за чотири дні перед революційними подіями він особисто сказав Кучмі в Пущі-Водиці: «Що ви з ними панькаєтеся? Змийте їх брандспойтом, і за 40 днів про них люди забудуть». Омельченко вісім разів жорстоко судився з нами з приводу монтажу революційної трибуни. Але люди своєю поведінкою згодом вимусили його пристосуватися. І потім Ющенко нагороджував Омельченка медалями в нашій присутності! Тож від мера нічого не залежить: він нам забороняв монтувати трибуну, але на нас це не діяло – Степан Хмара його просто на три букви посилав. Значимість міського голови в ситуації суспільних збурень нікчемна.

Як взагалі буде працюватися мера в ієрархії з головою КМДА, який нікуди не дінеться?

У такому варіанті, як сьогодні, ця посада є неконституційною.

Але вона є.

Це буде система перманентного протистояння за обсяг повноважень, і треба буде шукати компроміс, іноді дуже важко. Тому що формування бюджету поки що належить до компетенції міської адміністрації, а Київрада лише затверджує бюджет, але може вносити до нього зміни. У міського голови є невелика перевага – право підпису: затверджений колегіально бюджет підписується тільки в нього. І використовуючи кожен свої переваги, можна знаходити компроміси в цій тонкій грі. Я впевнений, що 80% претендентів на посаду мера не розуміють усю складність можливих варіантів, що виникнуть. Вони хочуть бути мерами – і все!

Зараз у Києві звільнили кількох голів райадміністрацій і ці посади до сих пір вакантні. Ніхто не хоче йти чи, навпаки, такий жорсткий кастинг?

Зараз у голови району, на відміну від минулих часів, немає нічого, окрім кодових замків на вході, які повинні зберегти їх від гніву населення. Бюджету в районі нема, є тільки кошториси, затверджені містом. Голова району не має права втрутитися у забудову району, навіть не погоджує місце розташування будівельних об'єктів, МАФів. Серйозних кадрових призначень не може робити. Він сьогодні ніхто! Немає легітимного органу, на який він може опиратись, тому і виникають отакі ерзаці – так звані громадські ради при різних службах, які зараз захоплює Аделаджа. Манера в них така: 60 людей заявляються на входження в громадську раду району і, їздючи з району в район, обирають людей, які жодного відношення до тих районів не мають.

Чи ви не пов'язуєте таку активізацію Аделаджи з підготовкою до мерських виборів?

Сто відсотків. Аделаджа і Партія регіонів – це практично одне ціле. По своєму району бачив, як «регіонали», яких я знаю, дуже скоординовано працювали з Аделаджею. У кожную громадську раду мав потрапити один із лідерів місцевих осередків бойових мистецтв, при цьому туди не взяли голову місцевої ради ветеранів, яка об'єднує майже 11 тисяч людей, не беруть голів профспілок крупних бюджетних структур.

Який реально вплив цих громадських рад, що навколо них стільки шуму?

Ніякий. Це потрібно для прикриття «одного місця» голові держадміністрації, який не має колегіальної підтримки, бо не має відповідного органу. Тож свої рішення, які не завжди є на користь людей, він буде освячувати голосуванням громадських рад. Політику самоврядування хочуть замінити ерзацами.

Як ви оцінюєте нещодавні події в Київграді, після яких з Герегою було домовлено про присутність на засіданнях громадських наглядачів? Це – реальний крок до відкритості цього органу, який останнім часом асоціюється із безконтрольною роздачею землі, чи просто епізод?

До 1998-го року Київрада засідала в колонній залі, де сидів повний балкон людей. Причому там не голосувалися земельні питання, це вже зараз Київрада змінила поняття представницького органу на поняття розподільчого. І коли на балконі сиділа купа людей, тільки

в кошмарному сні можна було уявити, що хтось відведе землю під будівництво в парковій зоні. «Молоду команду» прямо там би побілили.

Контроль громадян діє на депутатів, але те, що вони зараз пустили десятох людей, – це лише маленький крок. В демократичних країнах в органах влади сидить купа народу, і не треба ніяких акредитацій, кожен може зайти та піти, коли хоче. У нас же представницький орган громади зачинається від самої громади! Тому це доводить до істерики народ, який іноді дізнається про кричущі рішення. Особисто я перевів би засідання Київради до колонної зали і дав би туди доступ громадянам. А нинішній компроміс – це просто щоб другі двері не зламали. До речі, кажуть, було страшенне незадоволення Адміністрації Президента такою демократизацією внутрішнього життя – бо може бути створений прецедент для інших рад і не тільки.

До речі, щодо «молодої команди». Ваш основний конкурент на виборах – Олександр Пабат – в ході виборчої кампанії намагався з вами про щось домовитись?

Я вам скажу, що «молода команда» була дуже специфічна. Коли закінчилися минулі вибори до Київради, до нас із Віталієм Кличком підійшов Черновецький з диктофоном і каже: «Если вы поддержите меня, как избранного мэра, и пойдете в мою команду, я назначу Владимира Бондаренко своим первым заместителем». Те, що я йому відповів, слава Богу, він не записав (сміється).

Тепер щодо Пабата. Його ГАК, в основному, обслуговував інтереси Іванова – Хмельницького. «Гаківці» підім'яли під себе майже все ЖКГ і шість років терзали його як собака фуфайку. Понад 200 бюжетів у Києві при них були закриті, а під вибори вони почали їх заново відкривати і по-новому освячувати. В цілому ж вибори на території мого округу були жахливими. Ми знаємо тисячі прізвиськ людей, які отримали від мого конкурента гроші. Тільки на роздачу було витрачено 4,2 мільйона доларів. Давалися шалені суми із бюджету на ремонт асфальту, який Пабат приписував собі. Я сподіваюся, після особистої трагедії у нього все налагодиться і він хоча б зір збереже, але те, що робилося у тому числі і ним, було за межами моралі. Я був під постійним моральним пресом – мій мобільний телефон щодня публікувався в Інтернеті, нібито я набираю агітаторів за 500 гривень в день. Тисячі дзвінків, приймальня блокована... Присилали коробки із невідомим змістом, які забирали піротехніки або сапери прямо з мого офісу, мою машину обмальовували всілякими матюками. Була вогнеметна та петардна атака на старі хати із солом'яними дахами в етнографічному комплексі «Українське село» за два дні до виборів. Розрахунок був, що ми десь вчепимось в якийсь мордобій, але ми це все витримали, і люди все зрозуміли, що показали результати виборів.

Вважаєте, що після трагедії, яка з ним сталася, Пабат повернеться до політики?

Мене в цій ситуації більше хвилює доля його дітей: втратити батька за таких дурних обставин було б для них трагедією. Скажу відверто: ми в нашій церкві замовляємо молебні за його здоров'я і молимося. Тут ми відкидаємо все, що було, і сподіваємося, що ці події змусять і інших замислитись, як себе вести. Господь Бог все бачить – треба пам'ятати про це.

В студентські роки ви жили в одній кімнаті студентського гуртожитку з Володимиром Литвином і навіть з друзями прив'язували його до ліжка, щоб він нікуди не їхав, а грав із вами в преферанс. Зараз у вас які стосунки?

Практично ніяких. Ми з ними вітаємося, але після того, як він пішов до команди «За ЄДУ», а я – в інший бік, наші стосунки були різними. Був навіть випадок, коли я при атаці президії попав важкою пачкою паперів по Литвину, хоча цілив у Шуфрича (сміється). А його звернення до мене у переддень голосування за його спікерство закінчилося тим, що я йому відмовив. У політичному плані ми розійшлися дуже серйозно. Як людина, що довго прожила з ним в одній кімнаті, я міг би розраховувати на якусь більшу його підтримку в парламентських справах, але, навпаки, відчував деструктивну обстановку.

Турчинов нещодавно зареєстрував законопроект, щоб місцеві вибори відбулися в 2014-му році. Вважаєте, що зі стратегічної точки зору опозиції краще, щоб місцеві вибори пройшли якраз напередодні президентських, щоб провести «розвідку боєм»?

Олександр Валентинович, очевидно, мав на це аналітичні підстави, тому що таке тренування команд перед більш серйозними подіями потрібне. В 2004-му році ми, готуючись до великих подій, свідомо організували деякі прокрутки активу.

І як ви можете оцінити нинішню готовність осередків «Батьківщини»?

Вона набагато нижча, ніж тоді. Зарядженість на перемогу тоді була ще не затьмарена майбутніми «вибриками» Ющенко, які багатьох людей привели до апатії. Сьогодні наш звичний «споглядацький елемент» ще більше підсилений деякими інтернет-технологіями – тим же «фейсбуком», який лише створює ефект боротьби. Ми все ж відрізняємося від європейців, які можуть збуритися від підвищення тарифів на 2 %. А нам у два рази підвищують плату за електроенергію – і ми мовчимо! Мабуть, втратили соціально-економічну самозахисну функцію, але це результат багаторічного вибивання з людей гостроти відчуттів.

Багато ходять чуток про тертя між «Батьківщиною» та «Фронтом змін» на місцевому рівні...

Оце ж тремся не з тими, з ким треба. Ефект зміщення акцентів у боротьбі виникає, коли партнери починають конкурувати між собою і одне одного шпиняти.

Проясніть ситуацію з «пиріжками Катеринчука», які він приніс «ударівцям», що блокували парламент, і через які в того був конфлікт із Яценюком. Це вже схоже на якийсь внутрішньоопозиційний прояв ревнощів.

Це взагалі маразм. У нас була домовленість, що «Батьківщина» бере на себе дуже відповідальний напрямок діяльності – підготовку п'ятнадцяти подань до Конституційного суду щодо незаконності ухвалення окремих законів: Харківських угод, мовного закону і так далі. От там Микола міг би проявити себе як юрист, але щось із його боку була тиша. Але хай поніс він пиріжки, хтось би пива приніс чи щось інше – не знаю. Чого в Арсенія це викликало таку реакцію?..

У Миколи, наскільки я розумію, були мотиви провести ніч з Віталієм Володимировичем, щоб, можливо, заручитися підтримкою його несанкціонованої заяви про похід у мери. Здається, саме у цій площині треба розглядати дану ситуацію.

Ваша фракція під час блокування парламенту була ініціювала дострокові вибори. Регіонали нібито не проти. З цього могло б щось «вигоріти»?

Звісно, ніхто з «регіоналів» не хоче ніяких дострокових виборів. Ми пропонували дуже просту річ для цих хлопців: цілий тиждень працюємо над законами, а один раз на тиждень – в четвер – кожен депутат персонально отримує бюлетень із переліком двадцяти чи сорока законів, за які можна проголосувати «За», «Проти» або «Утримався». Будь ласка – не ходіть весь тиждень, але проголосувати прийдете персонально, згідно Конституції. Проте вони не хочуть ходити на роботу. До того ж в голосуванні бюлетенями є один нюанс: не видно, хто як голосує, і кожен депутат зможе проголосувати, як вважає за потрібне. Керівництво «регіоналів» цього дуже боїться.

Безумовно, Рада біла розблокована під благовидним приводом – це голосування за резолюцію про євроінтеграційні прагнення України.

Зараз уже іде велика гра – з тим же туркменським газом, який ми купуємо, але його не хоче до нас пускати Росія. Влада проводить інформаційну підготовку до здачі нашої труби. Юра Кармазін, який завжди грав подвійну гру, свого часу мій закон про неприпустимість приватизації стратегічних об'єктів газотранспортної системи обставив підступними «додаточками»: саму трубу чіпати зась, але допоміжні системи – можна. А без усіх допоміжних систем сама труба нічого не варта – просто купа металобрухту. І Юра знову зараз грає на цих хлопців, коли допомагає створити прецедент позбавлення депутата мандату після того, як той прийняв присягу. Це просто бомба! Кармазін завжди лобював такі специфічні речі. Я впевнений, що не він їх вигадував, а просто через нього вони оприлюднювались. Для того ж, щоб він сприймався більш-менш адекватно, треба було створити йому імідж геніального правника, який приймає участь у обговоренні всіх питань у Верховній Раді...

<http://glavcom.ua/articles/10077.html>

Борис Тарасюк: Роз'яснення для Сергія Лаврова і російських чиновників
pravda.com.ua

Сьогодні із здивуванням дізнався про обурення російського міністра Лаврова з приводу відмови ЄС надати безвізовий режим російським чиновникам-власникам службових паспортів. Міністр навіть назвав позицію Брюсселя "дискримінаційною" у зв'язку з наданням такого права українським власникам службових паспортів!?

У зв'язку з цим "обуренням" хотів би роз'яснити Сергію Лаврову причину такої "дискримінації". На відміну від Росії Україна надала безвізовий режим всім громадянам країн-членів ЄС ще у 2005 році. Так що ЄС лише "повертає борги" Україні! Тому, як кажуть у нас в Одесі Україна і Росія - "это две большие разницы"!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/tarasjuk/512b3a6aadf32/>

Олександр Бригинець: «Біля Ради Європи опозиція влаштувала акцію протесту»
корреспондент.net

Сьогодні в Брюсселі я та А.Павловський разом з активістами пікетували Єврокомісію та Раду Європи, де відбудеться саміт Україна-ЄС...

...який не був проведений в 2012 році через проблеми з дотриманням українською владою демократичних стандартів.

Акція проводилася за дорученням партійної організації «Батьківщина» паралельно з маніфестаціями в Києві.

Метою нашої акції є бажання звернути увагу європейців на проблеми з демократією і з вибірковим правосуддям, які є в Україні. Ми пікетували Єврокомісію та Раду Європи з плакатами в руках із написами: «Українці поділяють європейські цінності!» та «Юлі волю!». Наші гасла викликали інтерес у місцевих жителів. Вони зупинялися, щоб роздивитися плакати, фотографували нас, сигналізували з машин і вигукували слова підтримки, співчуття і розуміння проблем, які турбують українців.

Нам не дозволили продовжити акцію біля будівлі Ради Європи через те, що вона не була зареєстрована.

Поліція, яка за словами місцевих журналістів була викликана не охороною Ради Європи, а працівниками посольства України в Брюсселі, попросила опозиціонерів припинити акцію біля Ради Європи і перейти пікетувати в інше місце, яке немає стосування до саміту.

http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/14k/a99739?utm_source=pravda.com.ua&utm_medium=inf_pravda.com.ua&utm_campaign=blog_pravda.com.ua_to_korrespondent.net

Телебачення і радіомовлення

Верховна Рада таки зобов'язалася сприяти євроінтеграції і ухвалювати всі необхідні для цього законопроекти
ICTV, Факти тижня

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Верховна Рада таки зобов'язалася сприяти євроінтеграції і ухвалювати всі необхідні для цього законопроекти. Відповідний документ цього тижня був проголосований у парламенті після його розблокування. Воно відбулося завдяки тому, що опозиція і Партія регіонів нарешті домовилися в який спосіб вони голосуватимуть надалі. Сенсорну кнопку так і не ввели. Але представники опозиції все-одно вважають себе переможцями. Чия це перемога насправді?

Кореспондент: На третьому тижні блокування Бліцкриг опозиції перетворився на затягну окопну війну. Депутати-ударівці від нудьги, ночами навіть тренувалися відбивати можливу силову атаку. Але більшість у бій не йшла. Її штурмовий загін очікував розв'язки в парламентському буфеті.

Ельбрус ТАДЕЄВ, народний депутат, фракція Партії регіонів: "Кефирчика нужно попить, чаю. Ну сколько можно сидеть, ждать?"

Кореспондент: Переговори відбувалися по кілька разів на терні з вельми мінливим успіхом. Опозиція вже не наполягала на сенсорній кнопці. Натомість висунула нову вимогу – проголосувати руками за заміни до регламенту, які б унеможливили голосування за того хлопця.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова парламентської фракції ВО "Батьківщина": "Ніяких меморандумів, ніяких усних домовленостей. Тільки прийнятий, проголосований шляхом підняття рук закон, який підписаний Президентом, і який вступив в закону силу".

Кореспондент: У більшості не заперечували.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Мы готовы проголосовать как угодно – бюллетенями, руками, ногами".

Кореспондент: У вівторок здалося, що крига скресла і компроміс на підході.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Потихоньку идет сближение позиций. И я надеюсь, что мы завтра или сегодня к вечеру выйдем на конечный результат".

Кореспондент: Однак сесію не відкрили ні завтра, ні навіть після завтра.

Володимир ФЕСЕНКО, політолог: "Це часто буває в переговорному процесі. Коли сторони майже домовилися. Виникає бажання зіграти на слабіні візаві в переговорах, і висунути нові додаткові вимоги, які врешті-решт руйнують домовленості. У зриві переговорів опозиція звинуватила більшість та її мінливий настрій".

Олег ТЯГНИБОК, голова парламентської фракції ВО "Свобода": "Зранку – хоч до рани прикладайте. Ввечері – взаємо протилежний настрої".

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова парламентської фракції ВО "Батьківщина": "Почали нам пропонувати абсолютно неадекватні рішення щодо зміни цього закону".

Кореспондент: У більшості заперечили. Мовляв, опозиційного законопроекту навіть не бачили.

Володимир МАКЕЄНКО, голова парламентського комітету з питань регламенту: "Ви бачили офіційні пропозиції від опозиції? Ні! І я не бачив. От коли ми їх побачмо, тоді побачимо".

Кореспондент: У більшості з'явилася ще одна версія блокади – зрив домовленостей на самміті "Україна-ЄС" 25 лютого.

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, України, фракція Партії регіонів: "Може не дати ставлять не прийняти цю постанову, може не дати консолідований сигнал з боку парламенту про те, що ми в Європу".

Кореспондент: Кулуарами поповзли чутки – діла не буде аж до 5 березня. А там уже і до позачергових виборів не далеко. Після жорстких заяв з обох боків, на відкриття сесії цього тижня вже мало хто сподівався. Досягнення компромісу майже відклали до 5 березня. В кулуарах готувалися до щорічного шахматного турніру. Тим часом в сесійній залі несподівано розпочалася робота. Прибиральники спішно познімали опозиційні плакати, депутати розсілися по місцях. Сесія нарешті стартувала.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Оголошую відкритою".

Кореспондент: У порядку денному лише два питання – зміни до регламенту та заява про євроінтеграцію. Голосувати вирішили все-таки не руками, а кнопками. Зате особисто. По обох пунктах результат заскалив за конституційну більшість.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Я только одного понять не могу – за что мы три недели боролись. Мы в конечном итоге приняли решения, которое предлагалось принять в первые дни, и не заниматься всей этой ерундой".

Кореспондент: Опозиціонери натомість не приховували свого задоволення. Олег Тягнибок навіть процитував Михайла Чечетова.

Олег ТЯГНИБОК, голова парламентської фракції ВО "Свобода": "Оцените красоту игры. Ось бачите на який ми вийшли компроміс".

Віталій КЛИЧКО, голова парламентської фракції партії "УДАР": "Ми змусили владу рахуватися з нами. Вперше в історії регламенту присутня норма контролю, контролю над роботою депутатів. І цей контроль, я хочу сказати, що ми забезпечимо".

Кореспондент: Тож як тепер працюватиме парламент? На початку кожного засідання спікер оголошуватиме прізвища депутатів, які не пройшли письмову реєстрацію.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Не пришел на сессию – карточка не может голосовать".

Кореспондент: І далі за алгоритмом.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова парламентської фракції ВО "Батьківщина": "Якщо зафіксовано, що якийсь з народних депутатів проголосував за іншого".

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Депутат может поднять руку".

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Розгляд питання порядку денного на його вимогу зупиняється".

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова парламентської фракції ВО "Батьківщина": "Така картка вилучається".

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Голосование по данному законопроекту производится второй раз".

Кореспондент: Як це працює вже встиг відчутти на собі ініціатор блокади Віталій Кличко, який забув письмово зареєструватися.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Як не розписався, мені що треба об'являти? Я правильно роблю? На реєстрацію".

Кореспондент: Але це, - кажуть, - лише початок парламентської реформи. Партія регіонів наполягатиме на змінах до Конституції аби мати можливість звільняти депутатів-прогульників.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Если человек без уважительной причины не приходит на работу, то ему один-второй раз объявят соответствующее замечание или же выговор. И потом его уволят с работы".

Кореспондент: І щоб ухвалювати рішення, більшість кине всіх депутатів, а лише тих, хто є в залі.

Вадим КАРАСЬОВ, політолог: "В багатьох парламентах світу, і в розвинених демократичних країнах немає такої жорсткої норми, коли більшість вимагається від конституційного складу парламенту. Це дуже жорстка норма, і вона може дійсно от ставити парламент в процедурний тупік".

Кореспондент: Тим часом науковцям дали завдання розробити нову модернізовану систему голосування. Можливо навіть із скануванням рогової ока чи відбитків пальців.

Єврочиновники сподіваються, що Україна проведе реформи у питаннях вибіркового правосуддя та парламентських виборів

5 канал, Час новин

Яніна СОКОЛОВА, ведуча: В очікуванні брюссельської зустрічі. Єврочиновники сподіваються, що Україна проведе реформи у питаннях вибіркового правосуддя та

парламентських виборів. Про це у спільній статті напередодні саміту "Україна-ЄС" написали президент Європейської Ради Герман Ван Ромпей та президент Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу. З їхніх слів, Україні слід продемонструвати чітку політичну волю та зробити рішучі кроки, щоби стати ближче до Європейського Союзу. Завтрашній саміт підготовчий до того, що має відбутися в листопаді у Вільнюсі, і на якому розраховують підписати угоду про асоціацію та про вільну торгівлю між Україною та ЄС. Українську делегацію очолить Президент Віктор Янукович. Особливу увагу сторони планують приділити перспективам запровадження безвізового режиму і виконання відповідного плану дій.

Мундир проти мандата

5 канал, Час. Підсумки тижня

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: Статус народного депутата більше не захищає. Недоторканість з депутатів не знімали, але означає цей статус все менше. У січні сталася низка атак правоохоронних органів на депутатські приймальні. причому як представників опозиції, так і членів провладної більшості. У лютому одразу двох обранців було позбавлено мандатів рішенням Вищого адмінсуду. А на тижні, що минає, правоохоронці побили одразу трьох нардепів, а ще одного затримали.

Олександр АРГАТ, кореспондент: Стаття 171 Кримінального кодексу України – «Перешкоджання законній професійній діяльності журналіста», стаття 351 того ж кодексу – «Перешкоджання діяльності народного депутата», 342 стаття – «Опір працівникові правоохоронного органу. Про цю статтю міліція ніколи не забуває. А от про ті норми, які захищають депутатів та журналістів, останнім часом забувають дедалі частіше».

Олександр АРГАТ, кореспондент: 18 лютого 2013-го. Вперше народного депутата, що має недоторканість, не просто торкнулися руки спецпризначенців, а і кинули до автозаку. За іронією долі «свободівець» Андрій Міщенко – член Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронних органів і парламентський куратор українських тюрем.

Андрій МІЩЕНКО, народний депутат, ВО «Свобода»: «Люди, знаєте, які їхали зі мною в автозаку, тобто ті, які знають мене також, жартували, що я як голова підкомітету Пенітенціарної служби фактично із середини вивчаю на собі, як працює наша міліція».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Депутат каже, «беркутівці» заламали йому руки, попри те, що показав посвідчення.

Віталій ЗАХАРЧЕНКО, міністр внутрішніх справ: «Міліцію бити нельзя нікому. Нікому взагалі!».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Члена парламенту півтори години тримали в автозаку на подвір'ї Подільського райвідділу. При затримання не реєстрували, відпускали – не вибачалися. Андрій Міщенко не залишив райвідділ доти, поки у нього не прийняли заяву вже зі скаргою на саму міліцію.

Андрій МІЩЕНКО, народний депутат, ВО «Свобода»: «Люди, які затримували мене, вони не представлялися, вони не казали причини затримання. Натомість я отримав перешкоджання у здійсненні депутатських повноважень. Ну і, відповідно, хтось буде покараний».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Покарання депутати хочуть насамперед для командира київського «Беркута» Володимира Олександрова та його заступника Сергія Кусюка. Вони особисто скеровували всі дії бійців під час протистояння активістів, що борються проти створення торгового центру в Гостинному дворі, та охоронці фірми-забудовника. Фотограф одного із київських видань Максим Требухов запевняє, що зазнав удару в обличчя особисто від Володимира Олександрова.

Максим ТРЕБУХОВ, фотограф: «Заходит новый отряд «Беркута», вместе с ним шел и Александров. У меня есть на фотографиях, видно, как он отделяется от толпы, резко подбегает ко мне – и наносит удар в лицо кулаком. Рядом стоит моих шесть коллег, которые видели, что он меня ударил, и они могут это подтвердить».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Колишній начальник Київської міліції, а нині депутат від «Батьківщини» Віталій Ярема шість років тому особисто призначав на посаду командира столичного «Беркута» Володимира Олександрова. Тепер же пророкує колишньому підлеглому кримінальну відповідальність у майбутньому. Щоправда, покарати офіцера не вдавалося навіть керуючи київським главком.

Віталій ЯРЕМА, народний депутат України, фракція БЮТ «Батьківщина»: «Він пройшов там гарячі точки європейські, він володіє англійською мовою. Тобто питань до нього ніяких не виникало. А потім під час службової діяльності були викрито декілька порушень дисципліни із його боку. І я подавав декілька разів подання про його звільнення. Однак завдяки лобі у Міністерстві внутрішніх справ він залишився на цій посаді».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Після звернення народних депутатів до міністра внутрішніх справ той тимчасово відсторонив Володимира Олександрова від виконання обов'язків. Та, на думку опозиціонерів, це лише видимість спроби перевірити законність дій спецпризначенців.

Віталій ЗАХАРЧЕНКО, міністр внутрішніх справ: «Міліція – хуліганить?! Ну, дуже дивне питання».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Сам міністр не приховує, що цілком задоволений діями підлеглих у Гостинному дворі. Відповідальність за конфлікт між активістами та правоохоронцями покладає на політиків.

Віталій ЗАХАРЧЕНКО, міністр внутрішніх справ: «Замість цього, щоб звернутися знову до мене або до керівника міліції міста Києва, політики вирішили це питання вирішувати у такий спосіб, щоб привести якийсь отряд і столкнутися із тим отрядом, який охороняв цю будівлю».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Та до відділку повезли лише тих, хто проривався до Гостинного двору. Тих же, хто перешкоджав народним депутатам пройти в середину будівлі для розмови із забудовником, що поновив роботи у гостинному дворі, міліція не чіпала.

Ігор МІРОШНИЧЕНКО, народний депутат, ВО «Свобода»: «Дайте мені відповідь просто! Депутати народні мають право потрапити?».

Міліціант: «Мають. Депутати народні мають право».

Ігор МІРОШНИЧЕНКО, народний депутат, ВО «Свобода»: «Будь ласка, допоможіть нам здійснювати свої повноваження!».

Міліціант: «Будь ласка, вам ніхто не мішає!».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Максим Требухов, який вже понад 5 років фотографує київські конфлікти довкола забудов, каже: це звична практика, коли «Беркут» стає на бік бізнесу, а не громади.

Максим ТРЕБУХОВ, фотограф: «Эти люди – абсолютно все – замечены не на одной застройке. То есть они крышуют».

Олександр АРГАТ, кореспондент: За минулі два тижні «Беркут» кілька разів відзначився силовими діями. В Апеляційному суді спецпризначенці видворяли із зали суду депутатів, а під Адміністрацією Президента повантажили в автозаки сімох активістів, які проводили санкціоновану акцію.

Віталій ЯРЕМА, народний депутат України, фракція БЮТ «Батьківщина»: «Треба відповідати за свої дії. І буде за них відповідати кожен із них. Тими словами міністра, що «він був правий», або «я виконував наказ», не можна буде відмовитися від кримінальної відповідальності».

Олександр АРГАТ, кореспондент: Та, схоже, міліціонери поки що не надто вірять у таку перспективу.

Невідомий міліціонер: «Да я раньше уволюсь!».

"Игры на пианино" в Раде больше не будет
Интер, Подробности недели

Олег ПАНЮТА, ведущий: "Игры на пианино" в парламенте больше не будет. Об этом с гордостью заявляют представители оппозиции, блокировавшие президиум. В пятницу народные избранники начали голосовать сами за себя. Но если "кнопкодавство" возобновится - возобновится и блокада - заявляют ударовцы. Но это возможно после 5 марта, когда депутаты вернутся на рабочие места. Придется ли вновь выполнять обещания, знает Ирина Баглай.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Нынешняя зима запомнится украинцам по двум приметам: общенациональное бездорожье и бездействующая Верховная рада. Для устранения первой беды мобилизованы коммунальщики: от министра - до прораба.

Николай ЕРМАКИН, прораб: "Я дал команду - все делают".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: По команде мобилизованы и народные избранники - решать вторую проблему. В ожидании штурма ряды дежурных ударовцев укрепили соратники из "Батьківщини" и "Свободы".

Павел РОЗЕНКО, народный депутат Украины, фракция УДАР: "Частина наших депутатів, і не лише нашої фракції, зокрема і "Свободи, і "Батьківщини", вони перебувають і проживають буквально тут, через дорогу, у готелі, тобто протягом невеликого часу ми знову можемо зібратись".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Пока одна часть парламента готовилась к рукопашной, вторая - пыталась хоть как-то сохранить лицо. В прямом и переносном смысле. Народные депутаты собираются на вторую по календарю пленарную неделю, а по факту на третью неделю простоя. В большинстве оценивают его стоимость. На бюджетном счетчике уже накрутило более 30 миллионов гривен. Оппозиция же остается неумолимой и увеличивает число желающих переночевать под куполом. Разговоры говорить - не асфальт укладывать. Ровно в 8 утра бригада Николая Владимировича - уже на объекте. Здесь переговоры неуместны. Работать надо - за инструмент и вперед: латать ямы.

Николай ЕРМАКИН, прораб: "Попробую. Я вам подержу мікрофончик – і ви попробуйте".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Попробовала. Действительно, тяжело. Нелегко и под куполом Верховной рады. Задача-минимум - она же и максимум - организовать работу так, чтобы каждый голосовал только за себя. Все участники процесса вроде "за".

Владимир ОЛЕЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Нам треба з цього безглузлого шляху повертатися до голосування кнопкою, але ту процедуру, яку ми запропонували - це реєстрація депутатів, блокування відсутніх депутатів і контроль з боку голови фракції і журналістів".

Виталий КОВАЛЬЧУК, народный депутат Украины, фракция УДАР: "Обеспечение контроля за персональным голосованием. Через объявление тех депутатов, которые отсутствуют, в случае, если их карточка присутствует, она извлекается и передается в президиум".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Утром и вечером переговоры. В перерывах - общение с прессой в кулуарах. В таком режиме депутаты проработали и эту пленарную неделю. Рискают отметить ее как последнюю. Ведь уже 5 марта Президент Украины получил бы право распустить Раду, которая не смогла открыть сессию. А вот ремонтников распустить тяжелее будет - кому-то же надо работать на дорогах.

Николай ШВЫДКЫЙ, мастер: "На тільки жаліються, що ми нічого не робимо. А Верховна Рада робить, не робить – нас не цікавить. Нас цікавить тільки одне – щоб дороги були нормальні, ну..."

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Что делать с дорогами – догадались, и начали ремонтировать. Разобрались и в парламенте. Неожиданно, накануне выходных, оппоненты все-таки нашли общий язык. Отныне - каждый за себя. По-новому, согласно Конституции, парламентарии проголосовали изменения в регламент и поддержали заявление о евроинтеграционном курсе Украины. Лидеры оппозиции поздравили друг друга с победой.

Олег ТЯГНИБОК, лидер фракции "Свобода": "Ну що, дорогі мої! Оцените красоту игры! Очевидно, перспектива парламентських виборів так налякала Партію регіонів і комуністів, що вони сьогодні стали більш поблажливіші, пом'якшили свою позицію".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: А регионалы недоумевают: приняли изменения к регламенту, которые дублируют уже действующие правила игры.

Александр ЕФРЕМОВ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Проанализируйте, что мы приняли, и убедитесь, что никакой победы со стороны оппозиции нет, а если так, по большому счету взять, то есть полное поражение. 3 недели занимались чем-то, блокировали, в конечном итоге не получили ничего. Наказания нет, ничего больше не прописано, и никаких других решений не принималось".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Все наказания для депутатов-нарушителей прописаны в регламенте. Их могут просто выгнать из зала. Но большинство считает: этого не достаточно. В Партии регионов предлагают принять закон, позволяющий увольнять депутата по решению суда. Например, за блокирование. Но оппозиция от своих методов отказываться не собирается. В дальнейшем.

Виталий КЛИЧКО, фракция УДАР: "У нас не остается ничего, как заблокировать работу парламента и требовать, чтобы парламент работал, не нарушая законы. Это остается единственным методом высказать свою позицию, если тебе не дают слова, если тебя не слышат".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Как это: выйти на объект и не работать - в бригаде Николая Владимировича не понимают. Хотя причин - более чем достаточно: и погода не балует, и зарплата не радует.

Николай ЕРМАКИН, прораб: "Оце на хорошій смолі нюхати кожен день – 2 тисячі зарплати".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: За последнюю неделю в стране отремонтировали половину дорожного покрытия, - рапортует Укравтодор. До середины апреля, обещают, ни одной ямы на трассах уже не будет. И народные избранники с чувством выполненного долга разъезжаются по залатанным дорогам. Обещают вернуться под купол 5 марта. В числе первоочередных вопросов - выделение денег на ремонт дорог.

Бензин в Україні подорожчав, але карати трейдерів не будуть *ТРК "Ера", Підсумки*

Юрій ЖУПАНОВ, ведучий: До покарання – одна копійка. Бензин в Україні подорожчав, але наразі карати трейдерів не будуть. Найпопулярніше пальне марки А-95 зросло у ціні на 10 копійок. Зараз на деяких заправках за нього вже правлять 11,29. А верхня межа, яку встановила експертно-аналітична група при Кабміні – 11,30. Тому на подорожчання реагують спокійно. Утім зараз уряд вивчає можливість введення мит на імпортні нафтопродукти. Це дозволить підвищити внутрішнє виробництво пального. Приміром, уже в березні запрацює Одеський нафтопереробний завод, - повідомили у Міненерговуглепромі. Щоправда, в Антимонопольному комітеті ідеї запровадження нового податку не підтримують. Кажуть: це призведе не лише до подорожчання бензину, а можливо, і до дефіциту. Фахівці додають: якість пального може знизитися.

Сергій КУЮН, експерт з енергетичних питань: "На смену импортным высококачественным нефтепродуктам стандарта "Евро-5" придут украинские нефтепродукты стандарта "Евро-2", "Евро-3" и в лучшем случае "Евро-4". Потому что на сегодня заводы не готовы выпускать топливо современного качества".

Опозиція розблокувала парламентську трибуну *Тві, Сьогодні. Дайджест*

Юлія БАНКОВА, ведуча: 17 днів опозиціонери тримали в облозі парламентську трибуну, а на 18-й відступили. Нічна варта регулярно мінялася, до Ради привозили їжу, а однієї ночі лідер "Батьківщини" Арсеній Яценюк, озброївшись професійною камерою, навіть познімав нічну залу. Опівночі одного дня несподівано в гості завітали троє "регіоналів". Боячись, що більшість уночі силою відбере трибуну, опозиціонери організували підмогу за 15 хвилин. Але обійшлося. На ранок всі помирилися, "Батьківщина", "Свобода" і "УДАР" радісно сповістили про перемогу і розблокували трибуну. У законі, який став компромісом, щоправда, зовсім не те, з чого починали опозиціонери. Сенсорна клавіша вже неактуальна, меншість повірила благородству більшості. Тоді як у партії влади так і не зрозуміли, за що боролися їхні опоненти. Адже проблему кнопочдавства ухвалений законопроект, на думку "регіоналів", не вирішує.

Депутати сняли блокаду трибуни Верховной Рады

ТРК "Украина", События

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Две новости: досрочных выборов Верховной Рады не будет, и Рада опять не работает – заседаний не будет до 5 марта. Блокаду трибуны сняли в тот самый момент, когда Виктор Янукович шел в студию общаться со страной. Депутаты не перетрудились - заседание длилось всего полчаса, и его начало было очень похоже не урок в школе: спикер-классный руководитель проводит переключку депутатов-учеников по списку в классном журнале.

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады: "Пацкан, Салівар, Дубневич, Кличко..."

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Парламент был заблокирован почти три недели. Оппозиция требовала только личного голосования, а не как раньше – как на рояле. После длительных переговоров, ночевки в парламенте, угроз силой разблокировать трибуну – власть и оппозиция договорились голосовать по-честному, а если кто будет мухлевать...

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады: "Головуючий на пленарному засіданні встановлює присутність відповідного народного депутата в залі засідань Верховної Ради. А у разі його відсутності – доручає лічильній комісії вилучити картку".

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Оппозиция празднует победу. Речь "Наше дело правое, мы победили" лидер националистической "Свободы" начинает, цитируя противника.

Олег ТЯГНИБОК, лидер фракции ВО "Свобода": "Оцените красоту игры! Очевидно, перспектива ближайших парламентских выборов так налякала Партию регионов и коммунистов, что они сегодня уже стали більш поблажливими".

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Но это не мир, это – перемирие. Власть и оппозиция будут сосуществовать в парламенте, руководствуясь рейгановским правилом времен окончания холодной войны: доверяй, но проверяй.

Арсений ЯЦЕНЮК, лидер фракции ВО "Батьківщина": "Починаючи з наступних пленарних засідань помічники народних депутатів України з засобами відеофіксації будуть знаходитись на балконах для фіксування кожного голосування".

Блокування Ради цього тижня зняли

УТ-1, Підсумки тижня

Андрій СМІЯН, ведучий: Цієї п'ятниці нарешті запрацювала Верховна Рада. Депутати почали роботу з того, що законодавчо закріпили необхідність особистого голосування. Крім того українці рекордом відзначили Всесвітній день рідної мови. Про це і не лише – далі в огляді.

Кореспондент: Блокування Ради цього тижня зняли. Більшість та опозиція домовилися щодо персонального голосування. Депутати ухвалили зміни до закону "Про регламент". Відповідно до них у депутата, який відсутній у залі, але голосує, вилучатимуть картку.

Ухвалили і заяву щодо підписання угоди між Україною та ЄС. Попрацювали годину та закрилися до наступного сесійного тижня – 5 березня.

Олег ТЯГНИБОК, народний депутат, України, фракція ВО "Свобода": "Те, про що ми говорили – представники трьох опозиційних фракцій, - ще раз підтвердило правильність наших кроків. Абсолютно вірно ми зробили декілька тижнів тому назад, що не дали розпочати роботу сесії. Тому що наше головне завдання – щоб в Україні нарешті парламент запрацював як інституція загальноєвропейська, інституція, яка має цивілізовані напрямки".

Олександр ЄФРЕМОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Я тільки одного понять не могу: за что мы 3 недели боролись? Три недели была заблокирована работа Верховной Рады, более 40 миллионов государство затратило средств для того, чтобы содержать неработающий депутатский корпус. И в конечном итоге приняли решение, которое предлагалось принять в первый день и не заниматься всей этой ерундой. Поэтому те решения, которые приняты, Партией регионов были поддержаны с самого начала".

Кореспондент: Рятувальники взялися перевіряти техніку безпеки у столичних клубах та розважальних закладах. Поштовою для цього став вибух газового балона в одному зі столичних ресторанів. Минулої неділі в лікарні з опіками опинилися одинадцятьох людей – працівників закладу. За фактом вибуху вже порушено кримінальну справу через недотримання правил безпеки. Щоб історія не повторилася, уряд доручив МНСівцям провести позапланові перевірки. Зокрема, щодо наявності вогнегасників, протипожежних систем, евакуаційних виходів та необхідних дозвільних документів рятувальники обійшли понад сотню закладів і значних порушень наразі не знайшли.

Валентина ШАПОВАЛОВА, керівник прес-служби державної інспекції техногенної безпеки України: "Ми в першу чергу вказуємо на ці порушення, говоримо, що треба зробити, скажемо так, рекомендаційно. Якщо йде контрольна перевірка, і ці недоліки не усунені, ми маємо право накладити адміністративне стягнення. Тобто ми можемо накладити штраф до 170 гривень і можемо призупинити експлуатацію: або приміщення закрити, або дільниці".

Кореспондент: Цього тижня Україна відзначала День рідної мови. У Рівному зафіксували державний рекорд. На головному майдані міста поставили майже чотириметрову літеру "І". Ініціатори акції кажуть: ця літера – найвиразніша в українській абетці, і такої немає в інших алфавітах. А ще упродовж дня рівняни освідчувалися в любові до рідної мови

Галина КУЛЬЧИНСЬКА, ініціатор акції: "Ми робимо акцент на унікальність української мови, на те, що у ній є неповторного".

Григорій Немир: «У разі зриву євроінтеграції, Януковичу не вдасться уникнути політичної відповідальності»

Голос Америки

Чи стало блокування Верховної ради завадою на шляху євроінтеграції, як про це каже влада? Чи встигне Україна виконати всі вимоги Євросоюзу, необхідні для підписання у листопаді угоди про асоціацію з ЄС? І які настанови опозиції давала перед самітом у Брюсселі 25 лютого Юлія Тимошенко? Про це Голос Америки говорив напередодні відкриття у Брюсселі 16-го саміту Україна – ЄС з головою комітету Верховної ради з питань європейської інтеграції Григорієм Немирею.

Г.А.: Пане Немир, у переддень саміту очолюваний Вами комітет ухвалив проект заяви про підтримку євроінтеграції, за який потім проголосувала Верховна рада. Обговорення на комітеті було гарячим. Про що сперечалися?

Г.Н.: Так, я трошки навіть втратив голос під час емоційних дебатів на засіданні комітету. Але ми показали, що коли на те є політична воля, ми можемо досягати компромісу і приймати рішення, які відповідають національним інтересам України. З 16-ти членів комітету 15 підтримали проект заяви. Згодом у парламентській залі за це рішення проголосувало 315 народних депутатів України – і опозиція, і влада.

У заяві йдеться про те, що Верховна рада зобов'язується виконати всі умови, які Європа висуває перед Україною для підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Як відомо, головною серед тих умов є припинення вибіркового судочинства. Зміст і час прийняття цієї заяви – безпосередньо перед самітом – робить її особливою. І цей маленький успіх вселяє надію.

Звісно, навряд чи в голові президента здійсниться розворот на 180 градусів. Але є сподівання, що наші зусилля і зусилля міжнародної спільноти зрештою досягнуть критичної маси. І діяти, як раніше, президент уже не зможе.

Г.А.: Чи проголосує Рада прийняту на комітеті заяву – до останньої миті залишалося під запитанням через заблокований парламент. Блокування не давало також ухвалити низку законів, необхідних для зближення з ЄС. Це дало привід владі казати: опозиція зриває євроінтеграцію.

Г.Н.: На моє переконання, опозиція робить дуже важливу справу, коли бореться за персональне голосування у парламенті. І я думаю, що той день, коли опоненти влади, блокуючи Раду, домоглися свого, відзначатимуть в Україні як день ліквідації парламентського рабства.

Що ж до того, буцімто опозиція перешкоджає підписанню Угоди з ЄС, то в цих заявах нема ніякого сенсу. Це те, що називається «damage control», тобто намагання перекласти відповідальність за можливу репутаційну катастрофу на плечі опозиції.

Це твердження абсолютно необґрунтоване. Поясню, чому. Справа в тому, що комітет з питань європейської інтеграції, який я очолюю, робив і робить усе, щоб у першочерговий спосіб розглянути питання, які заборгував уряд. Лише 19 лютого, наприклад, до Верховної ради надійшли зміни до угоди про ратифікацію спрощення оформлення віз, і комітет зробив усе можливе, щоб їх розглянути.

Але запитання: чому уряд так довго чекав, аби лише за тиждень до початку саміту подати цю угоду? Те саме стосується семи інших законопроектів або змін до законів, які є ключовими для того, щоб Україна перейшла від першої фази лібералізації візового режиму – законодавчої – до другої, імплементаційної.

Наголошую: там, де була політична воля і ефективна робота уряду – як, наприклад, у сусідній Молдові – там уже давно це зроблено. І Молдова, яка ще рік-два тому пасла задніх в питаннях європейської інтеграції, зараз випереджає Україну. Наприклад, у візовій лібералізації Молдова нині вже на другому етапі, імплементаційному, тоді як Україна не завершила навіть перший.

Г.А.: Перед самітом в Україну приїздив єврокомісар Фюле – аби ще раз нагадати про ті вимоги, які Україна мусить виконати, якщо хоче підписати Угоду про асоціацію з Євросоюзом. Фюле поїхав – а в Україні, замість демонструвати прогрес, закручують гайки: Луценку відмовили в достроковому звільненні за станом здоров'я, у новій справі Тимошенко ще до суду почали допитувати свідків. Якщо сприймати це як сигнали, – тоді що вони означають? Українська влада не зацікавлена у зближенні з ЄС?

Г.Н.: Після візиту Фюле Україна отримала чіткі сигнали з боку Європейського Союзу. По-перше, було зазначено, що двері в ЄС не закриті і наближення до цих дверей залежить від України. По-друге – що час, аби скористатися цим шансом, обмежений. Треба припинити говорити і почати виконувати обіцянки, які давав президент України, коли обіймав цей офіс. І третя частина меседжу – що з тих вимог до України, які були сформульовані у документах ЄС, не можна займатися «cherry picking» – виколупуванням роздинок.

Не можна вибирати те, що подобається, і залишати те, що не до вподоби. Це є пакет. Якою була реакція української влади? Ми побачили, що уряд дуже швидко прийняв чергове розпорядження. Натомість на мою думку і на думку багатьох експертів, це хоч і необхідний, але абсолютно недостатній крок.

З боку президента після візиту комісара Фюле взагалі не було жодного конструктивного реагування. Замість прогресу – погіршення ситуації з політично мотивованими переслідуваннями лідерів опозиції Юлії Тимошенко і Юрія Луценка.

Відсутній будь-який прогрес і у виборчих питаннях. Досі неясно, коли і за якими правилами відбудуться перевибори в п'яти одномандатних округах. Зараз Верховна рада, замість повного конституційного складу в 450 народних обранців, має лише 445 депутатів. Відсутня також політична воля на те, аби розробити Виборчий кодекс.

Партія регіонів висловлюється категорично проти.

При цьому дуже важливо, що з позицією Європейського Союзу ознайомлене сьогодні не лише політичне керівництво. З вимогами ЄС до України добре обізнані й звичайні громадяни (більшість яких, до речі, виступає за членство в Європейському Союзі). Саме тому намагання влади перекласти відповідальність за відсутність прогресу в наближенні до ЄС на опозицію не сприймається громадянами.

Г.А.: Сьогодні дедалі частіше лунає припущення, що українська влада насправді не хоче в Європу.

Г.Н.: Щоб зрозуміти, чого хоче влада, треба порівняти її обіцянки і дії. Багато було зроблено декларацій, багато говорилося про те, що свій перший візит президент Янукович здійснив саме до Брюсселя. (Цікаво, до речі, що дата проведення брюссельського саміту збігається з датою інавгурації президента). Але після того, як давалися обіцянки, ми завжди бачили кроки у зворотному напрямку. І як будь-яка людина, яка обіцяє, але не виконує, президент втратив довіру європейських партнерів. А коли втрачена довіра, важко сподіватися на конструктив.

Більше того – зараз очевидно, що Україна на повних парах мчить до кризи. Це, передусім, криза економічна: ми вже шостий місяць бачимо падіння ВВП. Суттєве падіння спостерігається, зокрема, у промисловості: лише за січень спад сягнув 11%. При цьому відсутні будь-які найближчі перспективи відновлення зовнішнього фінансування через програму МВФ, а без цього не можна сподіватися й на макрофінансову допомогу з боку Євросоюзу. На додаток до економічної кризи, Україна близька до кризи політичної, індикатором чого стала ситуація з блокуванням Верховної ради. Немає чим похвалитися владі і на євроінтеграційному напрямку.

Отож можна зробити висновок, що той «selling point», отой головний аргумент президента Януковича, що лунав від початку його каденції – я обіцяю стабільність, стабільність принесе економічні дивіденди, стабільність наблизить нас до Європи – вже не працює, термін його придатності вже закінчився. Немає стабільності! Ні економічної, ні соціальної, ні політичної. Як немає й обіцяного руху до Європи.

Г.А.: Щоб сподіватися на підписання Угоди про асоціацію з ЄС у листопаді цього року, Україна має виконати 19 вимог, або рекомендацій Євросоюзу. На сьогоднішній день, схоже, не виконана жодна. Чи встигне влада виконати усі до листопада? І чи, на вашу думку, влада має намір їх виконувати?

Г.Н.: Євросоюз визначив 19 індикаторів, за якими перевірятимуть готовність України. Увесь цей пакет можна розбити на три групи. Перша стосується політично мотивованих переслідувань. Друга – виборів і виборчого законодавства. Третя охоплює прогрес у здійсненні реформ – таких, як антикорупційні реформи, реформи прокуратури тощо.

Причому оцінка готовності України за цими 19-ма індикаторами буде зроблена на початку травня цього року. Європейська комісія проведе оцінку і поінформує Раду ЄС. І саме Рада Європейського Союзу дає мандат Європейській комісії на підписання Угоди про асоціацію. Якщо не буде такого мандата, то у листопаді цього року угода не буде підписана.

Звідси випливає очевидний висновок: у нас немає часу до листопада. На виконання усіх вимог є наступні 2, максимум 4 місяці. Тому що в червні має відбутися Рада Україна-ЄС, де буде підведено ризику під тим, що зробила або не зробила Україна. І вже в червні буде зрозуміло, що буде можливо або неможливо на саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі у листопаді цього року.

У дипломатії існує такий вислів: «вікно можливостей». Два, максимум чотири місяці – оце і є те «вікно можливостей» для України, якими вона може скористатися і підписати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом.

Чи реально встигнути за цей час виконати всю «домашню роботу»? Реально. Але час діяти.

Потрібна політична воля. І в цьому сенсі вся політична відповідальність лежить на українській владі. Умови поставлені чіткі, двері залишаються відчиненими, ніхто не відкидає Україну. Навпаки – нам допомагають; ми бачимо, що Польща та інші країни готові зробити надзусилля, щоб Україна скористалася цим шансом.

Не відповідає також дійсності думка, нібито є якісь закляті антиукраїнські настрої серед країн – членів Європейського Союзу. Навпаки, на рівні національних парламентів висловлюється готовність сприяти Україні у максимальному наближенні. Єдине, чого не сприймають у Європі – що українське керівництво переоцінює геополітичну важливість України як такої. І переоцінюючи, робить необґрунтовані висновки, що Україну приймуть до європейського клубу будь-що-будь. Мовляв, вона занадто велика, занадто геополітично важлива. Ні, не приймуть. І якщо компроміс у питаннях торгівлі чи економіки можливий, то компроміс у питанні цінностей, верховенства права, прав людини – виключений.

Г.А.: Чого Ви очікуєте від саміту 25 лютого в Брюсселі? У владі налаштовані на успіх і випромінюють оптимізм.

Г.Н.: Успіхом є вже те, що саміт відбудеться. Адже минулого року, вперше за весь час проведення самітів між Україною і Євросоюзом, зустрічі не було, що саме по собі симптоматично. Останній саміт, нагадаю, відбувся в грудні 2011 року в Києві.

Саміти є успішними завжди, за визначенням. Для того й проводяться. І обидві сторони в Брюсселі намагатимуться говорити в конструктивний спосіб. Але нам відомо, і ми не маємо жодних сумнівів, що під час саміту в Брюсселі президентові Януковичу буде нагадано у найбільш прямий і відвертий спосіб про відсутність прогресу і про зростаюче занепокоєння тим, що Україна ризикує знову змарнувати історичний шанс.

Україна може прогавити шанс на підписання Угоди, яка фактично є кроком стратегічним і цивілізаційним і яка у майбутньому – невідомо, коли, але скоріше у близькому, ніж у далекому майбутньому – приведе Україну до членства в Європейському Союзі. Саміт стане важливим нагадуванням про те, чи здатне керівництво України, президент Янукович скористатися цим шансом. Відповідальність лежить на ньому.

Уникнути цієї політичної відповідальності не вдасться. Отож побачимо, який сигнал з боку президента отримають наші європейські партнери і ми тут в Україні. Я сподіваюся, що це не буде СТОП-сигнал.

Г.А.: Чи отримувала опозиція перед самітом якісь настанови і побажання від Юлії Тимошенко?

Г.Н.: Я веду листування з Юлією Володимирівною, радився з нею з приводу тексту парламентської заяви про підтримку євроінтеграції. Було одне питання, яке в суспільстві отримало велику увагу – чи будуть згадані в заяві прізвища Тимошенко і Луценка? Один з варіантів компромісу полягав у тому, що прізвища відсутні, але є відсилання до резолюції Європарламенту і висновків Ради ЄС, де ці прізвища згадані.

Тоді, перш ніж робити якісь подальші кроки, я запитав Юлію Володимирівну про її думку щодо цієї ситуації. І вона сказала, що не важлива згадка прізвища її або Юрія Луценка, Валерія Іващенко або інших. Важливо, щоб було дано чіткий сигнал українцям і нашим європейським партнерам: українські політики мають взяти на себе відповідальність, а українське суспільство потім спитає з них, чи впоралися вони з цією відповідальністю.

Г.А.: Днями Ви виграли апеляцію в суді у так званій справі про «гроші на піар Тимошенко». Чи можна вважати, що інцидент вичерпано і що перед європейським самітом бодай голову комітету з євроінтеграції звільнили від переслідувань?

Г.Н.: Ключове слово тут «перед самітом». Кримінальна справа проти мене – це якраз і був один з тих випадків керованої юстиції. І хоча Апеляційний суд прийняв рішення, яке засвідчило абсурдність рішення першої інстанції за цивільним позовом, – але кримінальне переслідування триває. Я продовжую ходити на допити в прокуратуру...